

شماره مخصوص

نشریہ عدیب

شماره سوم سال اول

۱۳۹
جیع

تابستان ۱۳۶۱ شمسی

۱۹۸۲

از اثرات جامعه بھائیان کا زادا

حق چاپ و طبع محفوظ است

Copyright Reserved.

مخصوص جامعه بهائی است

سال ۱۳۹ بـ دـ يـ سـ

مطابق با ۱۳۶۱ شمسی و ۱۹۸۲

مـ مـ لـ اـ دـ

نشریه عـ نـ دـ لـ يـ بـ شـ مـ اـ رـ هـ مـ خـ صـ وـ

پـ نـ جـ هـ مـ يـ نـ سـ اـ لـ صـ عـ وـ حـ ضـ رـ تـ وـ رـ قـ هـ

مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ (ـ شـ مـ اـ رـ سـ وـ مـ)

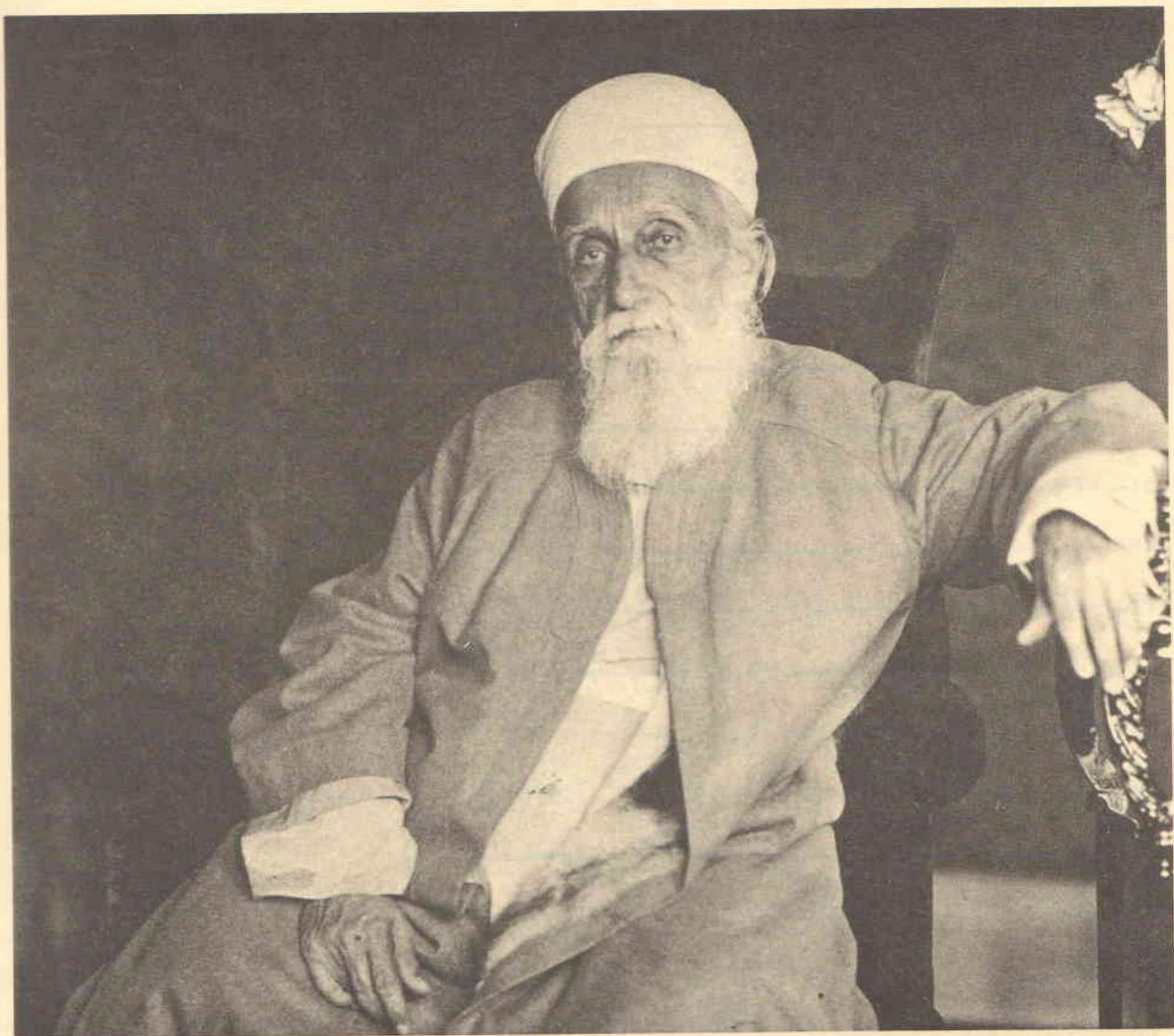
سـ اـ لـ اـ وـ لـ

فـ رـ سـ لـ مـ طـ الـ بـ مـ نـ دـ رـ جـ هـ

۱	صفحه	۱	۱- شـ مـ اـ يـ لـ مـ بـ اـ رـ کـ حـ ضـ رـ عـ بـ دـ الـ بـ هـ اـ
۲	"		۲- شـ مـ اـ يـ لـ مـ بـ اـ رـ کـ حـ ضـ رـ وـ لـی اـ مـ رـ الـ لـ هـ
۳	"		۳- شـ مـ اـ يـ لـ حـ ضـ رـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ
۴	"		۴- اـ يـ اـ دـ اـیـ اـ مـ رـ الـ لـ هـ اـ مـ دـ الـ بـ هـ اـ رـ وـ حـ يـ خـ اـ نـ مـ
۵	"		۵- لـ وـ حـ مـ بـ اـ رـ کـ غـ صـ
۶	"		۶- لـ وـ حـ مـ بـ اـ رـ کـ حـ ضـ رـ بـ هـاـ اللـ هـ خـ طـ اـ بـ هـ حـ ضـ رـ عـ بـ دـ الـ بـ هـ اـ
۷	"		۷- توـ قـ يـ عـ مـ بـ اـ رـ کـ حـ ضـ رـ وـ لـی اـ مـ رـ الـ لـ هـ
۸	"		۸- يـ ا~ ر~ ا~ ن~ ع~ ز~ ي~ ز~ ر~ ح~ م~ ا~ ن~ م~ (ـ پ~ ي~ ا~ م~ ع~ ن~ د~ ل~ ي~ ب~)
۹	"		۹- لـ وـ حـ مـ بـ اـ رـ کـ حـ ضـ رـ بـ هـاـ اللـ هـ خـ طـ اـ بـ هـ حـ ضـ رـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ
۱۰	"		۱۰- شـ مـ اـ يـ لـ حـ ضـ رـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ
۱۱	"		۱۱- دـ سـ تـ خـ طـ حـ ضـ رـ تـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ
۱۲	"		۱۲- وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ ، حـ ضـ رـ بـ هـائـیـهـ خـ اـ نـ مـ - بـ قـ لـمـ دـ کـ تـرـ مـ حـ مـ دـ اـ فـ نـ اـ
۱۳	"		۱۳- نـ کـ اـ تـیـ جـ الـ بـ دـ رـ بـ اـ رـ هـ حـ ضـ رـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ - بـ قـ لـمـ دـ کـ تـرـ مـ هـرـیـ اـ فـ نـ اـ
۱۴	"		۱۴- شـ مـ اـ يـ لـ حـ ضـ رـ تـ وـ رـ قـ هـ مـ بـ اـ رـ کـ هـ عـ لـ يـ اـ

- ۱۵- گراور دستخط حضرت ورقه مبارکه علیا
 ۲۵ صفحه
- ۱۶- تلگراف حضرت ولی امرالله بمناسبت صعود حضرت ورقه علیا
 ۳۶ "
- ۱۷- موقد منصور حضرت ورقه مبارکه علیا
 ۳۷ "
- ۱۸- شعر از جناب اشراق خاوری
 ۳۸ "
- ۱۹- شعر آئینه من میر
 ۴۲ "
- ۲۰- لوح مبارک حضرت بهاء الله خطاب به حضرت عبدالبهاء
 ۴۳ "
- ۲۱- لوح مبارک حضرت بهاء الله خطاب به حضرت عبدالبهاء
 ۴۴ "
- ۲۲- لوح مبارک حضرت بهاء الله خطاب به حضرت عبدالبهاء
 ۴۵ "
- ۲۳- شمایل مبارک حضرت عبدالبهاء
 ۴۶ "
- ۲۴- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء
 ۴۷ "
- ۲۵- لوح مبارک حضرت عبدالبهاء
 ۴۸ "
- ۲۶- سفر پر شمر حضرت عبدالبهاء
 ۴۹ "
- ۲۷- نمای خارجی بیت مکسول در مونتریال
 ۵۱ "
- ۲۸- اطاق پذیرائی حضرت عبدالبهاء در بیت مکسول
 ۵۴ "
- ۲۹- حضرت عبدالبهاء باعده ای از احبابی غرب
 ۶۵ "
- ۳۰- الواح مبارک حضرت عبدالبهاء بافتخار احبابی کانادا
 ۶۶ "
- ۳۱- اطاق خواب حضرت عبدالبهاء در بیت مکسول
 ۷۲ "
- ۳۲- حضرت عبدالبهاء در مونتریال - ترجمه امیر هوشنگ مهر آسا
 ۷۳ "
- ۳۳- شعر از جناب نعیم
 ۷۶ "
- ۳۴- مناجات حضرت عبدالبهاء
 ۷۷ "
- ۳۵- مناجات حضرت ورقه مبارکه علیا
 ۷۸ "

لـد
عکس روی جـ
قصر مبارک بهجـی

شامل مبارک حضرت عبد البهاء بنیت ہفتاد مین سال نزول جلال بکشور کاندا

شماں حضرت ولی محبوب امر اللہ بہنابست بیت و پھرین سال صعود مبارک

شامل حضرت درقه مبارکہ علیہ بحسبت پنجاہین سال صعود حضرت

ایادی امر تہ امۃ البھج آ روحیتہ خام مہانیۃ بیت العدل عظیم آتی

در کفرانش بین المللی موثریاں

قد نزل لم يزد على رضا يكون بعثيات الله مزدقا
هو الباقي في افق الابدي

اتى امرالله عى طلل من البیان والمشکون یومئذ فی عذاب عظیم قد رزق جنود الوجی برایات
الا تمام عن سما، اللوح باسم الله المقتد العذیر اذا يخرجن الموحدون بضرائب وسلطنة والمسكون
جیسند فی خطراب میں یا ایسا الناس انفراد عن حمدته به بعد الدی احاطت المکنات عا
خنی میں السریت والا ضین ان لاستہلوا رحمته به علی نفکم ولا تحرموا انفسکم منها دن عرض عنہا
انه علی خسران عظیم مثل الرحمۃ مثل الآیات اہمیت من سما، واحدة ویکون الموحدون منها
خمر الحیوان والمشکون یشربون من ما، الحکیم واذ آیت علیم آیات به شغل فی صدورهم بالبعض
کذلک بـ لـ اـ نـعـمـةـ اـ تـدـ عـلـیـ اـ نـفـسـمـ وـ کـانـوـ اـ مـنـ اـ لـغـفـیـنـ ان اـ دـخـنـوـ اـ یـاقـوـمـ فـیـ طـلـ الـکـلـمـةـ ثـمـ اـ شـرـبـوـ
منها حین المعانی والبیان لآن فیها کسر کوثر البیان وظهرت عن افق مشیة ربکم الرحمن بازیار
بیع قل قد اشعب بحر القدم من هـ الـ بـحـرـ الـ عـظـیـمـ فـطـوبـیـ لـمـنـ اـ سـتـقـرـ فـیـ شـاطـهـ دـیـکـونـ مـنـ لـمـتـیـنـ
وقد اشعب من سدرة المسیح هـ الـ بـیـکـلـ الـ مـعـدـسـ الـ الـ اـبـیـ غـصـنـ الـ عـدـسـ فـہـیـ مـنـ اـ سـتـقـلـ
فـیـ طـلـهـ وـ کـانـ مـنـ الرـاـقـدـینـ قـلـ قـدـ مـبـتـ غـصـنـ الـ اـمـرـمـنـ هـ الـ اـصـلـ الـ ذـیـ اـسـتـحـکـمـتـتـهـ فـیـ اـرضـ
مـلـیـتـهـ وـ اـرـتفـعـ فـرـعـهـ الـ مـقـامـ اـحـاطـتـ کـلـ الـ وـجـوـدـ فـعـالـیـ مـنـ هـیـ اـصـنـعـ الـ مـعـانـیـ الـ بـدـرـکـ الغـیرـ اـبـیـعـ
انـ یـاـ قـوـمـ تـقـرـبـواـ الـیـ دـذـ وـوـاـمـسـ الـمـاـرـاـحـکـمـهـ وـالـعـلـمـ مـنـ لـدـنـ عـزـیـزـ عـلـیـمـ وـمـنـ لـمـ بـدـقـ مـنـ کـوـنـ مـحـرـرـاـ
عـنـ نـفـسـهـ اـسـهـ وـلـوـیـرـقـ بـکـلـ مـاـعـلـیـ الـاـرـضـ انـ نـکـمـ مـنـ الـعـارـفـینـ قـلـ قـدـ فـضـلـ مـنـ لـوـحـ الـعـظـیـمـ کـلـمـةـ

على الفضل و زينها الله بطراز نفسه و جعبها سلطنة على من على الارض و آية عظتها و اقتداره
 بين العالمين ليمجدهن الناس به كلام العزيز لمعتقد الحكيم و سجن به بهم و يعذبن نفس الله
 القديمة على كل شيء ان هذه الايات من لدن صاحب قديم قل يا قوم فاشكروا الله لظهوره
 لانه لم يفضل لا عظم عليكم و بعنه لا تم لكم و بمحى كل عظم يم من توجه ايسه فعد توجه الى الله
 فمن اعرض عنه فعد عرض عن جاهلي و كفر سروري وكان من المسرفين انه لو دعوه بهم ملكهم و امانة
 فيهم و ظهوره عليهم و طلوعه بين عباده المقربين كذلك امرت ان ابلغكم رساله الله بارجم و عذبكم
 بما امرت به او ای شهد ته على ذلك ثم ملائكة درسه ثم عباده المقربين ان استنشقوا راحته
 الرضوان من ارادوه ولا تكونن من المحردين ان عثموا فضل الله عليكم ولا تحتجوا عنه وانا قد
 على حكيم الان فتبارك الله مبدع ما ثبت به المربي الحكيم ان اليكم منعوا لفتش عن
 طل العصون بذلك تابوا في العرا و احرقتم حرارة الهوى و كانوا من اهلها ليس ان الله عز وجل
 قوم الى طل الله لحفظهم عن حرم يوم الذي لمن كحدا لهم لفترة طلاق و لا نادي الا اطن اسم الغفور الرحيم
 ان البسو اي قوم ثوب الایقان لحفظهم عن رمي الطعون والاديام و تكون من المؤمنين في هذه الاما
 التي لمن يؤمن احد ولمن يستقر على الامر الالام يقطع عن كل ما في ايدي الناس و توجه الى منظر
 دنس مثير اي قوم اتحدون ابحث لانفسكم معي من دون الله و مسيرون الطاغوت ربكم
 دونكم لمعتقد القدير دعوا اي قوم ذكرها ثم خذوا ما تأس الحيوان باسم ربكم الرحمن تهله
 بقطرة منها يحيى الامكان ان انت من العالمين قل اليوم لاعصم لا احد من امر الله ولا مهر

بِسْمِ اللَّهِ

ای دوست عزیز خود را غریب نماید و این بسیار سخت بسیروانی و این بسیار سعد
جانی که بجانان رسید چگونه غریب است عاشقی که بدی برخیزنا پوست چگونه نمیتوانست آن هر کشته
وسودانی اگر متن در است بجان نزدیک است و در عبودیت آستان سیم و شریکت دلور فضی باد
امریکت من ترا هدم و همزار دنم و هم آهنجت و هسم آوار از انتشار افاقت روح العده در
آنصفیت مرقوم نموده بودید که این شمش حقيقة جان شدید است که غیر قریب دریفت
اقلیم آهنجت سبیح قدوس رب الملائکه والروح ملند گردد و خیمه وحدت عالم انسانی در
قطب جهان ملند شود پاریس و لکنیس دست در آغاز قفاراز تعذیس نماید و افریکت و
امریکت در جوش خرسن سهیم و شریکت گردند و ترک و ماجیکت هدم و همزار شود و اشاده
عشر تپ و صد ای تقدیت از جهان فرگشت بر افتد شرق و غرب بالکند گر عشق بازد و بان
والغت پردازد این مردگه کو شرمند آفاق گردد و این اشراق خادر و خضر ارشن و مسخر
نماید مرقوم نموده بودی جمیعی در آنصفیات سلاوات آیات مأوف تعذیمات الله ماوس و مسرور
و شعوف در جنی تحییل سان فارسی مشغول و شعوف ای دوست عزیز در مجتمع ملکوت تریل
آیات لا بهوت میگردد و در محافل عالم بالاسبح و تعذیس رب ابجردت میشود لہسته آن
آهنجت اقایم فرگشت را بحرکت آرد و قلوب قطعات خمسه عالم را بگیرد بگیر الغت داده بین
جگشت برآمدند عع

هُوَ إِلَهُ الْعَالَمَاتِ الْعَظِيمَةِ وَالْقَدَرَ

حَمْدَ الْمَنْ شَرَفَ أَرْضَ الْبَآءِ بَعْدَ عَوْمَ مَنْ طَافَ حَوْلَ الْأَسَمَّةِ بِذَلِكَ شَرَتِ
الْأَذَّاتِ كُلَّ الْمَكَنَاتِ بِمَا طَلَعَ وَلَا حَدَّ طَهْرَ وَشَرَقَ وَخَرَجَ مِنْ بَابِ السَّجْنِ
وَأَفْقَهَ شَمْسَ حَالَ عَصْنِيَّةِ الْعَظِيمِ وَسَرَّهُ الْأَقْوَمِ الْقَدِيمِ
مَوْجِهًا إِلَى مَقَامِ اخْرَى بِذَلِكَ تَكْدِيرَتِ أَرْضَ السَّجْنِ وَفَرَحَتْ أَخْرَى تَعَالَى تَعَالَى

رَبِّنَا فَاطِرَ السَّمَاءِ وَخَالِقَ الْأَشْيَا، الَّذِي بِسُلْطَانَةِ فَتْحِ بَابِ السَّجْنِ لِيُظْهِرَ مَا
أَنْزَلَهُ فِي الْأَلْوَاحِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَهُوَ الْمُقْتَدِرُ عَلَى مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْمُقْتَدِرُ إِلَيْهِ
الْحَكِيمُ طَوْبِي ثُمَّ طَوْبِي لَأَرْضِ فَارِزَتْ بِعِدَوْمِهِ وَلِعِينِ قَرْتَ بِحَمَالَهِ وَلِسَعِ
تَشَرَّفَ بِأَصْفَارِ نَدَاءِ وَلِقَلْبِ ذَاقِ حَلاوَةِ جَهَّةِ وَلِصَدْرِ رَحْبِ بَذَكْرِهِ وَلِقَلْمِ
تَحْرَكَ عَلَى شَانَةِ وَلِوَحِ حَلَّ الْمَذْهَرِ نَسَأَلَهُ تَبَارِكُ وَتَعَالَى بِإِنْ يُشَرِّقَ فَإِلَيْهِ
قَرِيبًا أَنْ يَهُوَ السَّامِعُ الْمُقْتَدِرُ الْمُجِيبُ .

حضرت ولی عزیز امرالله در توقع میانع مورخ سوم شهربندهات ۱۹۳۲ مطابق ۱۵ آذر ۱۳۸۹
خطاب به بهائیان شرق بعد از صعود حضرت درقه مبارکه علی چنین میفرمودند:

ہوائے

ایها الملکیون من نارالعراق قسم بیرآفاق لکب این مشتاق چنان در سوز و احرراق
است که شرح نتوانم و از نعمت و صفحش برینام براخیر فاجعه غلطی دناد و تکبری عروج علی درنه
مقدسه رکیم مطهره نورا بعلتی البھا و و دینه مگر از لیسته منتهی و یگانه یادگار شجره طوبی
روحی لمظلوم استها العدای بسع این بینوا احتجاجه رسیده و جمیره محقره دل قلب این خسته دل ناؤان
بعینه و بینان صبر بر زاد احنته و اشگت حسرت چون سیل جارف از دیده منهر ساخته فو اسف
علی بما میغشت عن المخصوص والوفود فی ساحتها چین خانمه حیاتها و عروجها الی بھا و مولا ۴ و استقرار
جده اللطفی فی سفره و معاهمها او بعلتی من هنـه الـنـعـمـعـیـمـ و الشـرـفـ الـبـیـنـ مـمـنـعـاـ
بعید امـحـرـ وـمـبـحـرـاـ.

ای برادران و خواهان روحانی در این یوم رهیب از جمیع بحکم نکاو فرماد و اولیا از جنگ
اہل بھا در آنکه تراپیه در فرقت آن معدن و فا و اول آن بحکم دری افق عزت ابدیه در
مغرب بعلتی احادیث بعد است و از جمیع اسماه کنیتیں و تقدیس اهل عالیین و بیاکل خلد برین و
عن در بحکم کل البیان در اسقبال آن بیکل مارین و استقرارش بر فرف علیین و جلسش
برین مرکز عمد قوم مرتفع و مستلایج . عموم من فی البھا . فی شارق الارض و مغاربها

چون سیستان بینواست ریزاند و ملان و بی صبره قرارند و از فرشش نگران از اعماق
قلب کشیده شان این مای جانور باقی بھی تواصل : آین انت یا مشن محبت والوداد
آین انت یامعدن اللطف و الحنان آین انت یامظہر الکرم والتحمیر آین انت یا
مطعم الانقطاع فی الابداع آین انت یاد دیعه البھا آین ملا الالاش و بقیة میں عباده
و فخر تجیصہ للخلائق جمیعین .

ای عاشق آن طمعت نور آراء آن سراج و لیل ہر چند در عرصه ناسوت و نہش تمام
دنورش خاموش شد ولی در مکات ملکوت با صبح سلطان سریر لاموت چنان مرارخت
وبرطاعت فردوس که در عرفات حمر را قوت در حوش طائفه چنان پرتوی بعد زر کل مای
و اظہر با از دل و جان برآورده و بند ای حست حست عینک صدوات آنہ ایها الورقة ای
آن سازج حب و صغار اور خام غریب استقبال نموده . منادی قدس در آن حسن امرا
من لهی آنہ المیعنی القوم ندا برآورد : ما در قدر ایسا ای انت التي صبرت فی نہضتی حیوان
نه نعمت اظفار ک و تحملت فی سبیده ملا تحمله الا ائمه سبغه الغالبة علی الملکات و من قبله
بشره الکریم و من بعده عضنه المبارک المتعالی لمحف الغریب . یستبرن بانعاکت اهل
ملاء اعلی و یطوفن حولک سخان رفف البقاء و تشهدک بذلکات احوالی العاصرات فی
سرادق العظمیه عن و را گھن لسان آنہ الصادق الطاہر البدیع طوبی لکت حسن تاب
بشری لکت و خیر ایاب .

اطف - نہضت
منہ نہضت اطف بکی - زنعتی روز خروشی در ایش طغیتی بحیثیت
14 / 1

بلی تحمل شل فاوح این بلیه عطمنی بر پروردۀ مدعا میش بسی صعب و گران است ولی حمرب
 عزت را که جسم لطیفیش از نجف محنت و بلا یاری متابعه که ازید از هشتاد سال بمظلومیتی حیرت نگیر
 تحمل فرمود آزاد شد و از قید غنوم و نهم برست و از آلام و اوجاع گوناگون بخت یافت و از
 عوارض این دینامی دینه رانی بخت و باط هجر اب بزرگوار و برادر بیک اختر هم پروردش را
 در هم پیچید و در بحبوحه فردوس مقر و مادی یافت . بدست حیات پر تلاطم این لطیفه
 ربانیه دمی نیاسود و آنی فراعت و آرامی بخت دخواست . در بد و حیات از خین طهویت
 انگاس کدر آشام بیایت در زایای سین اولیه ظهور امر عظم آنی برشید و در فتنه رشیان
 در اثره لان و تاریج اموال آب بزرگوارش تلمخی فخر در پرشانی بچشید و در اسارت و کربت
 و غربت جال ابی سیم و شرکت گشت و در فتن و انقلابات ارض عراق که از تدليس و قریب
 قطب شفاق و مرکز شفاق احداث شده بلا یاری لا تھی در هنایت تیم در صاحل فرمود از
 خویش پیوند گذشت و از مال و منال بزرگ شد جمل تعلقات را بالمره ببرید و چون پردازه جان
 سوخته در حول شمع جال بیمیل بیلا و نخ را طائف گشت . در افق انقطع چون زهره
 زهره بدرخشد و در شیم ورقه ایش آثار بتهیه جال محترم برخویش و بگاهه و حقیر و فرزنه کشوف
 و مدل ساخت . از تاثرات شدیده عمیقه و عوارض مستولیه مسعده متوجه که در ارض رسه
 بر آن سعدن لطفت و سازج و داد و دارد هیکل زیباییش چون آه شد و جد نازنیش مشاهده
 ماری گشت و در جهنم کبری که در سین شد اراضی قلوب را مترزل نمود آن رکن فرعی

مرغز عز نش و از هبوب اریاح کره عقیم آن در قه دوده بقا پرمرده و افسرده گشت
 سمند همت را در مضمون عبودیت و جانشانی جو لانی جدید داد و در جذب قلوب تقلب
 از روح دارالله طنون دشبات گوی سبقت را ز همگان برباید . بیانه شفقت بی عنایش
 خارستان قلوب را پراخیل و شعائیق محبت محظوظ ابھی کرد و بیف هر خالص افتدۀ صدۀ
 صدبه را واله و مجد ذب امر بیش جمال ذوا بحال بخود . در قلعه محسنۀ از تقدیمات و تجاذبات
 نفس شریره زخمی جدید بر قلب مجرح ش وارد گشت و لطمۀ ای شدید بر خاطر آزرده اش برید
 هجر جمال ابھی بر کریش بفریزو دار جهانی بیو فاین نام حسرش بپوران آمد . در بحبوحه طغیان
 بعض آن کثر میعنی ای رخ بر افزونت و قدر حشیش در جمع اهل بجهاد اصح دمیرن
 گشت . از هجوم علیف سالار بعض بر مقدرات آین بهانی خائف دپریان نشد و مول و
 مایوس نگردید . در دوره مفتیشان بعض فرد بجهاد اطهیر معینی این بود و اینس جلسی بیرون
 آخ بزرگوارش را در حین غیاب در آفاق غریب نعم الوکیل بود و نسب و نماینده ای بیشیل
 عدیل . در لوحی از الواح که از زیارت مرکز میباشد با فتح حضرت حرم صادر این کلمات دریافت
 در حق آن در قه نورا مسطور . قول الاصلی « حضرت اخت را بجان دویل در روح و قلب و
 فواد مشتاق و در لیل و خار در حقیقت جان و وجودان نذکور . از فتنش سوالم ذکر کنم
 برا آنچه نویم لسته از غرات مخواهد شد » پس از صعود حضرت عبدالله بن مکوت ابھی

آتشع ملا، علی این مرضیف را در آنکه محبت خود گرفت و بهر دشمنی بیمیشیل
آنچه لازمه عبودیت است تشویق و ترغیب و دلالت فرمود. عضرو جود این عبد نتوان بهر
محترم بر و بروحت انسان مترجم دارزوح جادیدش مستعد. تعطفات و تلطیفات
ظرفه اینی از یاد نزد دو برادر شهور داعوام اشرافش در این قلب خوب نقصان پذیرد.

ای خانم اهل بح

رفتی دشکت محفل، هم محل ماهیم دل،

قلم و سالم از عده سکرت عاجز است و از صفت بجا یی حمیده ات فاصر. رشی از
محبت بکرانست رانقدر توائم از عده تعریف و توصیف ادنی حادثه ای از خواست حات
گرا بهایت برینام. دربارگاه آنی روح مقدّس شیع این مرضیف است و در این یگانی
علمایی پدر پر حلاقت ایس دیگر این عبد حیر بخل ریاست بر صفحه قلب مجدهم نمود
است و بیانات جان افزاییت در اعاق دل غمیم مطبع و مخطوط. مراد رسالت غریب را
فراموش منا و اراد اولت متابعه حتی قدیر نایس دمکنون مگردان در ملکت و مملوکت باشچه
نو دانی اعظم نوایی این عبد است برسان.

ای جیستان با دعا شایسته و سردار آنکه در جامعه پریوان حضرت بجه آند اعزاز
لهم عما المتعالی اهشیع در مدّت ۹۰ ماه در خاور و باختر آماد و جشنهای امریه بالکلیه
موقوف گردد و مجالس تذکر و تقریت در هر شهر و قریه ای بکمال و فقار و روحتیت و شیلت

و توجّه و خصوع و خشوع متفق شود و بجای این نوشت آنور و بهبهانی نوزاد و سرحد اهل بجهات عالی کلمات
و اربع عبارات توصیف و توضیح و تشریح گردید و اگرچه اینچه تا جمل و تقویت در دست یکسان درینها
خصوصی افراد بهائیان نیز ممکن و مسیر لبسته من دون تردید اطمداً و اثباتاً بخوبیم و لرسیم فی
هذا المصاب الایم تا خیر اند از داین نامه و استغفار این عباد را در مجتمع مذکور ملادت نمایند
علی‌الله مسیر اموری دید و غیوم احرانی و قضی حجاجی و حقیق آمالی بعضده و قدرته و عطاءه.

بندۀ آستانش شوی (۲ شهر الکلام ۸۹ - ۱۵ تموز ۱۹۳۲)

دیزیر در توقع مبارک مورخ دوم شهر المیل ۸۹ مطابق ۱۳ دیسمبر ۱۹۳۲ خطاب
با حاجی ایران چین مسیر ماند:

(یا شرکاتی فی احرانی و سلوتی فی کربلی و حرمانی حال قدم و اکم عطیم ارواح الملائک علی
سلطنه الفدا شاهد و گواه است که از خین ارتحال ابی شره شجره از لیه و ابول آن گوک درگی
افقت عزت ابدیه و فعد ان آن شاعر لامع مصدر نور قد میه براین معمور عیایات و مطففات
ماهیه اش در این اشهر مدد و ده چهار دگشته و چهار جوانی در اعماق قلب محظیم این و آ
مولکه احداث نموده . روح از فرشت در بیان است و کبد از فوران نار شوق و محبتیش سوران
روی دلا رایشرا هرج و شامی چون بخاطر آزم و میهات جان افزایش را از نظر گذاشتم و مطفیه
و مطففات بی خد و حساب رایا و نایم و مظلومیت حرث اخیرش را پیش صر محتم سازم
نیز ان حسرت شعله زند و اشگت از دودیده منهر گرد و رفاقت قلب متصاعد شود و زمام

أَخْتَدِرَ إِذْكُفْ بِرْبَادِهِ وَدَرْبَجْ عَنْسِمْ وَالْمُبِيْنِ مِنْهَا غَوْطَهِ وَرَسَازِهِ . تَشَهُّدُ فِي ذَلِكَ
 فِي هَذِهِ الْأَحْيَى نَفْسِهِ الطَّيِّبَةِ الْأَرْكَيَّةِ النُّورَآ . وَرُوحَهَا الْمُشَعَّةُ الطَّاهِرَةُ فِي جَوَاهِيرِهَا
 وَالنَّاطِرَةُ عَنْ خَلْفِ عَرْشِ الْكَبْرِيَّا ، عَلَى عَثَاقِ اسْمَهَا الْمُجْوَبُ بَيْنَ الْعَالَمَيْنِ . يَا سَيِّدَةَ إِلَهَيْنَا
 أَبْكِي عَيْكَ فِي حَجَّ الْيَمَّى كَبِيكَا ، الْفَاقِدِينَ وَفِي الْأَسْحَارِ إِذْ جَهَّتْ بِسَانَ قَبْيَيْنِ دَكْلَ جَوَارِجِي
 وَارْكَافِي وَأَكْرَادِهِ أَسْمَكَتْ الْمُجْوَبَ وَبَحْرَهُ عَلَى فَعْدَائِكَ مَطْوِيَّتِكَ وَبِلَامِكَ عَظِيمَ حَدَّيْتِي
 وَاتَّحَدَتْ مِنَ الْبَيْسِ ، وَالضَّرَاءِ وَالدَّلَّهِ وَالْمَوَانِ وَالْمَمِ وَلِعَنْسِمْ خَالِصًا لِوَجْهِ مُولَّاكَ ثَغْفَاً
 لَحْفَا ، حَبَّاتِ بَيْنَ الْخَلَائِقِ جَمِيعِينَ . كُلَّيْنِي اُذْكُرْ وَأَشَدُهُ وَجَهَاتُ الْبَسِيمِ فِي سَانِي وَاطْفَرْ جَوْلِ
 رَمَكَتْ الشَّرِيفَ فِي الْيَمَّى وَالْأَيَامِ طَيِّبَ بَيْرَانَ الشَّوقِ فِي مَجْهِي وَاحْشَانِي وَبَخْرَمِ جَلِ
 اصْطَبَارِي وَتَذَرْفَ دَمَوْعِي وَتَظْلِمَ الدِّيَانَى فِي عَيْنِي وَكُلَّيْنِي اَتَدْلَرُ ما اصْبَكْتَ فِي اوَاخْرَاهِيَّكَ
 مِنَ الْأَنْعَابِ وَالْجَنِ وَالْكَارِهِ وَالْأَسْعَامِ وَالْأَصْوَرِ يَا حَيَّاتِكَ فِي هَذِهِ الْأَحْيَى فِي الْحَرْمِ الْأَقْصِيِّ فِي
 بَحْوَّةِ الْفَرْدَوسِ حَوْلَ خَيْرِ الْعَزَّادِ الْكَبْرِيَّا ، مِنَ الْغَرَّةِ وَالرَّخَا ، وَلِعَسِمِ وَالْمَوَاهِبِ وَالْأَلَاءِ
 وَما انتَ عَلَيْهِ مِنَ الْعَدْرَةِ وَالْمَجْدِ وَالْجَلَالِ وَالْفَرَحِ وَالظَّفَرِ وَالْأَبْهَاجِ تَحْكِفَ تَقْلِيَّ اَخْرَانِي وَ
 تَسْقِعَ غَيْوَمَ اَشْجَانِي وَتَكْنِ حَرَارَهُ اَوْعَنِي وَتَطْلِقُنِي شَكْرَالدِيَّكَ وَمُولَّاكَ الْذَّئِي خَلَعَتْ
 وَسَوَّاكَ وَاجْتَبَاكَ بَيْنَ الْأَمَاءِ وَسَقَاكَ مِنْ فَمِهِ الْأَعْلَى وَكَشَفَ بِرْقَعَ السَّرْعَنِ كَبِيُونَسِتَكَ
 وَجَعَكَتْ الْمَلِلَ الْأَعْلَى لِدَوْيِي قَرَابَكَ وَنَفْحَتْ قَمِيسَهِ لِلْخَلَائِقِ جَمِيعِينَ حِينَدَ سَعْوَيِ عَزْمِي لِلَّكَوكَ
 فِي مَسْجَكَ وَالْأَسْقَامَهُ فِي سَبِيلِ دَلَامَكَ وَالْأَقْدَاءِ بَكَتْ وَالْخَلْقَ بِأَخْدَاقَكَ وَالْأَهْمَاءِ

یا در رده لغایت اگر در هر دمی صد دهان بگشایم و در هر دهان صد هزار زبان نطق سالم
ارغمده و صفت دشای بجای ای رحمائیهات ای اطیع بجه احمد ای الله برینیم و می از
یم مرحاسم و بحث بکرانست اتعییر و تقدیر تو اهم بخیر مدد و دمی که براعلی رفاقت قدس
جالند و در حرم قصی حول عرش کعبه یا لیل و همار آن لائف و از لب من سنا از اهل حلال
ابھی مرزوقد نفعی در این دنیا کی نوشت مقدسه طیبه ظاهره ات راش خته و
رواح عبزین خصال حمیده اراله از منع مشک سلطانی برو جبت ای شارگشته که میعنی طیق
اور اک نخوده و استشاق نخرده یشیدک الملا الاعی عن و راهنم نفس ته المیمه علی
الا رضین والسموات بازت کنت مدی ای مکت من بد و شستت الی خاتمه حیاتک مظفر
صفات ایگت العزیز الفرد و ثمره و دوخته و سراج محبتة و آیت سکینه و مظلومیه و سبل
پاسه و واسطه فوضاته و فتحه تمیصه و ملاذ احتاء و امامه و ردار کرمه و فضلله

يابقية الانوار وثمرة امر ربنا المختار بافولك عن سفر هذه البقعة الاحدى المباركة تضمن

قد بَلَ يوْمًا بالسِّيلِ وَفَرَحَنَا بِالْفَرَعِ الْأَكْبَرِ
 بِقُدْمَاتِ الْمُجَدَّدِ تَمَتُّتُ الْفَاجِةُ لِطَعْنِي وَالرِّجْنَةُ الْكَبُّرِيُّ مُصِيبَةُ أَحَدِ الْمُخْنُونِ وَمُولَانَا الشَّفَوقُ وَ
 لِيُسْ لِنَا مِنْ مَهْرِبِ الْأَنْفَاثِ رُوَحَتُ الطَّاهِرَةُ النُّورَةُ وَلَا مِنْ هَمْنَ الْأَشْفَعِ عَنْكَتُ لَنَا
 بَالِنِ يَمْهُدُ صَبَرَ أَمْنَ عَنْهُ وَلِيَقْدِرَ لَنَا فِي النَّشَاءِ الْأَخْرَى إِجْرَاقَكَتُ دَالُونُودُ فِي سَاحَتِ
 وَالنَّظَارِ إِلَى مَحِيَّكَ دَالِقَبَاسِ مِنْ أَنْوَارِكَ .

يَا حَوَّرِيَّةُ الْبَحَّا، عَيْدَتُ مِنَ الرَّشَّنَّا، اطْبِيَّهَا وَارْكِبِيَّهَا وَمِنَ اصْدُوَاتِ الْأَحْلَامِهَا وَابْحَبِيَّهَا؛
 يَا قَرْبَةَ عَيْنِي وَمَحْبَبَةَ فَوَادِي فَضَلَّتْ عَلَى كَسْرِ لَاهِخَنِي وَجَبَّكَتْ إِيمَانِي عَطِيْمَ لَامِنِي طَوْبِي لَهْفَ طَوْبِي
 لَمْ يَحْكَكَ دَلِيقَبَسِ مِنْ أَنْوَارِكَ دَلِيقَنِي سَجَيَّاكَ دَلِيقَنِي قَدْرَكَ دَلِيقَنِي اِثْرَكَ دَلِيقَنِي طَلْوَهَ
 دَلِيقَنِي صَبَحَكَتُ دَلِيقَنِي طَوْفَ حَوْلَ رَسَكَتُ أَشْرَيفَ فِي الْلَّيْلِي وَالْأَيَامِ وَالْوَلَيْلِ وَالْعَذَابِ لَمْ يَحْكَكَ
 شَكَّكَتُ دَلِيقَنِي حَسَّكَتُ دَلِيقَنِي عَنْ سَجَّنِتُ الْوَاضِعِ الْمَلَحَّ لَمْ سَقِيْمَ .

أَيْ آشْفَنَگَانَ آنَ روَى دَلَارَا شَيْسَتَهُ وَسَرَارَا شَرَّافَهُ دَرْجَمَعِ اِجْنَاهِيَّيِّي وَأَمَادَ الرَّجَنَ
 دَرْكَافَ بُلْدَانَ وَمَالَكَتْ شَرْقَهُ آنَ كَلَمَاتَ دَرِيَّاتَ وَآيَاتَ بَيَّاتَ لَهَزْ قَمَمَ عَلَى دَكَلَاتَ مَجْزَنَ
 شِيمَ بَيْنَ كَلَمَاتَ تَهَهُ دَرْحَقَ آنَ كَنْزَهُ شِينَ كَلَوْتَ تَهَهُ صَادَرَكَشَهُ تَحْلِيدَ الْدَّرَّهَا المَبَارَكَ الشَّرِيفَ
 دَاعَزَّارَ الْمَعَامَهَا لَمْ يَسِعَ دَجَادَشَعَّافَ بَجَالَهُ الْغَزِيدَ كَرَأَ دَمَرَأَهُ بَحَالَ تَأَرُّهُ وَتَوْجِهُ دَخْنَوْعَ خَشَوْعَ وَتَعْرَسَهُ
 تَمَعَنَ مَلَادَتَهُ گَرَدَ دَمَسَهِيَّ مَحْجَدَهُ مَحْمَلَهُ مَرْكَزَهِيَّ اِقْلِيمَ مَقْدَسِ اِرَانَ اِنَّ مَارَبَهَرَتَ دَرَاقَطَارَ شَرِيقَهُ بُوا سَطَهَ
 مَحَافِلَ رَوْحَانِيهِ بَحَالَ سَرْعَتَهُ اِلْعَانَ مَتَشَرَّسَهُ دَهَهَهُ مَوْهِبَهُ عَطْلَيَهُ قَدَّرَتَ لَامَارَ اِجْنَاهَهُ الْأَيْقَانِيَّهُ

سلطنه اشرف جرامه سنه خير اخراجي ملکه وملکوتة . و آن کلمات اين است :

قوله عن تجاهله وجلت قدرته وبيانه

" هوالباقه كتاب من لدن المتنى سمعت وفازت وانها تورقت من هذا الاصل القديم
ظهرت باسمي وذافت رضائي المقدس البعير سپسنا هامره من فني الاصل وآخری کوثری العزير اليعی
عینها بهائے عرف قمیصی لهنسیر " والفصیفہ باید :
" يا ایتها الورقه لمب کر که انوار غنی وتعنی على امنان دوخته تجهت . بهاء الكلمة یعنی آن
لا اله ہو رب الآخرة والاولی قد جعلناك من حشرة الاما ، واعطیناک مقام الدی الوج الدی سبقته
الله که نکت فضلناک وقدمناک فضل من لدن ماکت العرش والرشی قد حلقنا عینک لشبة
انوار وحی وادنکت لاستماع آیاتی وہیکلکت للقیام لدی اهرش ان اسگری رکبت مولی الوری
علی شہادۃ اللہ در لور قضا و الدوحة الاصحیہ لیتمرہنا بذکری آیا انصاف رائحة المسکت طوبی لمن
وچدو قال لکت الحمد یاربی الابی و ، اعلی حضورک لدی الوجه و نظری الیکت و عذایی ایک
وفضی عینک و ذکری آیک فی بـ اللوح الدی جعلت ، آیـ عـنـایـ لـکـتـ فـیـ اـسـرـوـ الـاحـارـ "
در الواح عدیده که از مخزن جود و کرم مرکز نیشانی بها حضرت عبد الجہت ارجمند طلب لدور الہبکتہ
العین صادر و مازل این کلمات تماهات و بیانات عالیات مدون و مسطور و باشرکلت اهرش
مشهود و مخطوط قوله الاصلی " آیـتـ اـلـقـیـفـہـ العـزـیرـہـ الرـوـحـیـتـ شبـ وـرـوزـ سـادـهـ تـسـمـ وـجـونـ
سـجـاطـرـمـ گـذـرـیـ تـقـرـاشـدـ دـیـاـبـ وـسـجـسـرـ زـدـ جـوـیدـ عـنـسـمـ مـخـورـ غـمـارـ توـنـمـ مـخـرـونـ مـبـاشـ مـایـوسـ بـیـشـ

مخصوص باش این ایم گلزار و ایش . است در نظر جال مبارک در مکدت ابی جسیع این غصه ترا
 فراموش نمیکنیم و جمع این طبعنا بخشن جمال سپر کش غافی میگرد و تادینا بوده است حزن و اندوه
 حسرت و هر وقت نقضیب نبده کان آنکه بوده قدری هنگر کن بین همیشه چنین بوده است لمنه ادل
 بالطف جمال قدم خوش کن و خوش باش و تشریف ... با شفیقی اشیقه در شب و روز بیا
 تو مشولم آنی از خاطرم نمیروی فی احیفیه بحبت خود ابد آساف و محترم نیم ولی هر وقت ملاحظه
 صدما ت شمار امین هم بی خنید اشگ از پشم میریزد ... ایها اشیقه الرود حائمه در شب و روز
 بدگاه احادیث عجز و نیاز کنم و نار و نغان نیام که ای پروردگار مهر بان آنور قله طیبه طبره انبغا
 قدس تسلی بخش و بدم انس نصدی ده و آبایت ملوت تملکین غایت فرما و به بیانات جمیعت
 تفریح احسان کن ای خداوند آن غلکین امین بادر دیت فرما و آن محظوظ را با سر امکنوت نابو
 کن و بحیثیت اوار احادیث هاوف ندا از هر جمیت هسباب احران بحبت ادبیات و از
 جمیع دجه و سالم عسرت موجود دی مستقی . در هر آنی عنایی کن و در هر دمی فضل و مذهبی
 فرم ابواب رجا از جمیع جهات مسدود باب الطاف بگش در اه امید از هر طرف مقطع شاہرا
 احسان جدید بمنا توئی کیم و محبه بان توئی معین و صاحب حسان ... یا شفیقیه تروی
 دفوادی خبر وصول بمصر و حصول راحت رسید نهایت روح و ریحان حاصل گردید حمد جمال قدم
 که چنین عنایی فرمود که قدری وجود مبارکت صحبت و عفیت یافته و قلوب اجتب آندیار
 مسخر در و شادمان شده . اگر از احوال این بندۀ آستان جمال ابی پرسی شکر حضرت امید

که سخنات عذایت مش می معطر دارم و بعضی دمپوش دلی حشم تایید اش چون شاع
ساطع آفتاب پی در پی مرسد و جنود مکلوش مستمر اضرت میگاید حالت جسمی صحبت
بدنی تیربهر است اخبار عظمت امر نغوز امشاش احمد نداد از جمیع جهات مرسد ...

این اثیقته الروحیه و قیمت ای از بادت فارغ منیم اگرچه درین و لی نزد کنم در
یک محظیم در بکت منزل چه کل در طلخیمه آئی بستیم و در باب عذایت حضرت همانی
با شفیقی شفیقیه الروحانیه افضل و عذایت حضرت احیت امید دارم که در طلخیمه ای
مبارک مخطوط و مصون بوده بستید در شب در روز رویت در مقابل خویت مرکوز خاطرا
خطاباً سجده سیر میگید: «حضرت احت را بجان و دل دروح و فواد مشاق و دلیل
دخادر دهیقت جان و وجدان نکور و از فرقیش سوامن کری کنم زیر آنچه نویم ایسته
از عبرات محو خواهد شد» بدرقه مبارکه این سفارش بخط مبارک مرقوم و مسطر
«ای صنیما در این سفر باید با دلی حشم دروح و بیجانی محکم چهدم حضرت شفیقیه بشی
شب در روز بخوش و بخوش و بخودش که سبب سر در قلب مبارکش
گردی چه کله در دلت حیات دمی نیاسود و در جمیع عمر دمی ارم
نگرفت چون پروانه خول شمع آئی پرواز نمود جانی
افروخته داشت ولی از عبرات مجده تهد خسته»

انتهی

پاران غریر حنفی

مولای حنون هدم و همراز گردیدند. شماشل مبارک حضرت ولی محبوب امرالله در این شماره بمنظور تذکار این واقعه مهم تاریخی است.

جای آن داشت که در مردم هریک از این سه واقعه مهم کتابی بزرگ نگاشته و تقدیم ارباب فضل و بصیرت میگردید، لکن اقلام شکسته از اظهار مافی الفصیر ناتوان، الفاظ و کلمات از بیان معانی و احساسات درونی قاصد و عاجز، اوراق مجله محدود و فرسوده کوتاه است.

لذا آنچه در این شماره مجله تنظیم و تهیه گردیده قطره از دریا است و ذره مقابل شاعر آفتاب. لکن الواح و آثار مبارکه که زینت بخش مجله گردیده متضمن حقائق اصلیه و مقامات عالیه این جواهر وجود است. نکته که ذکر لازم است آنکه حیات مبارک حضرت مولی الوری و حضرت ورقه مبارکه علیا چندان بهم آمیخته و مرتبط است که انگاک ناپذیر است من باب مثال هنگامی که از غیبت جمال مبارک در بغداد و هجرت بکوههای سلیمانیه و اشراف آن در حضرت عبدالبهاسخن گفته میشود این اثرات در هیکل منور حضرت ورقه مبارکه علیا نیز ظاهر و قتنی سخن از ناقصین و ناکثین بیان آید و لطماتی که بر هیکل میثاق وارد و در دنده مان لطمات بر آن حضرت نیز وارد، بعلاوه بعد از صعود مرکز میثاق حضرت ورقه علیا در دوره ولایت غصن متاز حضرت ولی محبوب امرالله در مواجهه با ناقصین عهد و میثاق و تحمل مصائب و بلایا

سالی که بسادگی بشت سرگذاشتند میشود و چون برق مانند سالهای گذشته عمر میگذرد، سالی است مبارک و حیرت انگیز مبارک است چون یادآور و قایع مهم تاریخ امر است.

پنجاه سال قبل در سنه ۱۹۳۲ میلادی خانم اهل بها، بهائیه خاتم و رقره مبارکه علیا دیده عنصری فروپشت و روی درنقاب خاک کشید و بافق اعلی و رفیق ابھی عروج نمود و در جوار اب بزرگوارش مقرر ماما و گزید. بلحاظ بزرگداشت این واقعه مولمه تاریخی بیت العدل اعظم الهی شیدالله ارکانه انعقاد کنفرانسهای بین المللی را دستور فرمودند که این افتخار نصیب جامعه بهائی کانادا نیز شد و یکی از کنفرانسها در شهر مونتریال تشکیل خواهد یافت.

هفتاد سال قبل حضرت مولی الوری ارواحنا فدا بمنظور نشر تعالیم آسمانی حضرت بها، الله و اتمام حجت بر اهل عالم با وجود خستگی شیده از شدائی و بلاسی وارد بر هیکل اطهر که در تاریخ امرالله مضبوط است و کهولت سن رنج سفر را برخود هم سوار و بکشور کانادا نزول اجلال فرمودند.

۲۵ سال قبل حضرت ولی محبوب امرالله روح العالمین لعنایاته الفدا بعد از اتمام نقشه های تبلیغی و تبیین آیات الله و هدایت وصیانت جامعه و تحمل زحمات و مشقات بسیار از خوبیش و بیگانه در نیمه نقشه جهاد کبیر اکبر عالم ملک رارها نموده و در جهان بالا بحضرت عبدالبهاء

خاصه آنکه هر روز خبری تازه از سرزمین
قدس ایران بگوش میرسد، دوستان ویاران
رحمانی در گرداب محن و بلا افتاده و طوفان
امتحان و افتتان آنان را احاطه نموده
است لکن آن نفوس پاک از بوطه امتحان
چون زرباب بیرون می‌ایند و با پای مردی
واستقامت از هیچ نوع فداکاری و جانبازی
 مضایقه و دریغ نمی‌نمایند. از حبس و زجر
ومصادره اموال و حتی شهادت بیم و هراسی
بخود راه نداده، بلارا "عین عطا"
دانسته بدعطالب آند "تادر هوای قدس
روح پروازنمایند".

این فداکاری و استقامت و جانبازی
و انقطاع آشنا یان ویاران مادرکشور مقدس
ایران وظائف و مسئولیت ما را مددچیان
نموده است. فضل حضرت کردگار موجب شده
که مادرکشور بزرگ و زاددرنهایت آسودگی و
فراغت خاطر زندگانی نمائیم و ازان جام
بلامحروم گردیم، شرط وفا یحاب مینماید
که تاسی با آن وجودات پاک نموده اگر
از کاس رزا یابی نصیبیم در خدمات امریه و
تبیغ و نشر نفحات و توطئه در نقیاط لازم
الهجره وسائل خدمات امریه مقدم و پیشگام
گردیم و از سکونت در نقاط پر جمعیت خصوصا
نقاطی که بهائیان ایرانی زیاده استند
احتراز کنیم زیرا رضای بیت العدل اعظم
الهی مرکز مصون از خطأ در اینست که احبابی
ایرانی پراکنده شوندو چون نسیم بهاری
بوی خوش تعالیم مبارکه را در اقطار عالم
منتشر سازند. حکیم سنایی چه خوش فرموده
با هشتمله در ره توحید نهان رفت لاست

یار پسر رهت بایم ارض پسر خوش
هیئت خبریه

وارده بر پیکر نورانی ولی محبوب، شریک
و سهیم آنحضرت بودند. اما اینکه گفته
شد سال جاری سال حیرت انگیز است منظور
آنست که اهل بهابا یدبیش از پیش شرح حال
و حیات و خدمات این سه در ثمین و گوهه
گرانبهای امرالله را مطالعه و مورد
اعمال نظر قرار دهند که بچه منظورو هدف
تحمل اینهمه خدمات و مشقات از اهل عدا و
نمودند و حیات گرانبهای خود را وقف خدمت
بعالم انسانی فرمودند، زیرا شرح زندگی
این طلعت مقدسه سرمشق عالی و جالبی
است که حیات بهائی را در وجود اهل بهاء
بوجود می آورد.

مسلم است که فضیلت انسان بخوردن
و خوابیدن و خوب زیستن و کسب ثروت و مال
و زیستن ظاهری نیست، تعلق خاطر بدنیای
مادی آدمی را از انقطاع و محبت الهیه
ومواهب روحانیه محروم می‌سازد. ولی
ساید فرا موش کرد اگر ثروت و مکنت دلستگی
سیافریند، مدارافت خارج و مزیت قرار نگیرد
ولله بدون تطاہر و خود نمائی در ره محبوب
بی همت اتفاق گردد پسندیده و مطلوب
است.

هرگاه صاحبان ثروت در تقدیم تبرعات
و تاسیس مشروعات امریه که لازمه اش
وسائط مادیه است بر یکدیگر سبقت گیرند
و حقوق الله را ادامه نمایند و در ظل تشکیلات
کمک بصندوقهای خیریه کنند اجرشان نزد
خداآوند متعال محفوظ و مشمول عنایات حقاند
و در غیر اینصورت بفرموده حق جل جلاله
"ثروت سه قاتل است".

باری مقصود آنست که در این سال
مارک باید جمیع تجدید حیات روحانی نمائیم

جال قدم خطاب بحضرت ورق مباركة عليه ميرزا
قوله عزتك حبر يامه

”يا ايها الورقة المباركة النور آة عنى وتعنى عالا افان
دودحة البهاء هذه الكلمة العلیما انه لا اله الا هو رب الاحرة
والاولى قد جعلناك من خيرة الاماء واعطيناك مقاماً لدى
الوجه الذي ماسبقته النساء كذلك فضلك وقد مناك فضلاً
من لدن مالك العرش والرثى قد حملتنا عينك لما شاهدنا انوار
وسمعي واذنك لاستماع ايامي وهي كل لفبام لدى العرش ان شكر
ربك مولى الورى ما على شهادة السدرة لور قيقا والدوحة الا
ليشرقا بذكرى اياماً نضع رائحة المسك طوني من وحدة قاع
للك الحمد يا رب البهاء لا بهاء وما على حضورك لدى الوجه ونظري
الىك وعانياك الىك وفضلك عليك ذكرى اياماً في هذه اللوح الذي
جعلناه آية عنايتك لك في السير والاجهاد .“

حضرات اعضاء محترم محافل مقدس روحاً نی و عموم احبابی الٰہی و اماء الرحمن علیہم وعلیہن بھا اللہ الابھی ملاحظہ فرمائیں :

دستخط حضرت درقه مبارکه علی

عبدالبهاء صلادادواين غمزدگان رايکباره
ماتش هجران محترق ساخت و ظلمات احزان
سراسرمحيط باين خاندان و دودمان گردید
ياران حمال مبارك ، آيامنظور آن
وجودات مقدسه مباركه از تحمل آن آلام و
مصاب چه بود؟ ومقصود آن ارواح لطيفه
نورانيه از قبول آن صدمات و مشقات چيست
هر منصفى شهادت دهدكه جزا صلاح و پاکيزگى
نوع بشارا نيقائص عالم امكان و ترقى
و تقدم و منصف نمودن بفضائل جهان انسان
مقصد و مرا مى نبوده ، چنانچه بفضل الله
والطاوه آثار آن کمالات با هروانوار آن
مواهب در اقطار عالم لائم و ظاهر .

شجره امر رحمانيه يو ما فيوما برومند و
تومند گردد دودو حه قدس صمدانيه آنا فانا
بر نشوون نما بيفزا يدو ساي ه بر مستظليين در
ظل جليلش افکنده و معلوم است که ثمرات
آن شعرجه و با روپرآن جيست :
محبت صميمى ، الفت حقيقى ، اخلاق
ملکوتى ، صفات رحmani ، مسدودت
ومهرbanی خضوع و خشوع و فرزانگى ، ظهور
و روزشون ربانى فواكه و اشمار طيبة
آن سدره قدس صمداني است . مقصد آن
وجودات مباركه وهياكل مقدسه از تحمل
محن و آلام در يك قرن تمام برای اثبات
این حقیقت و تحقق این کیفیت بوده که
اخلاق انسانی عموما و باران عزيز الهمى
خصوصا تعديل گردد بقسميکه ازنفس و قدم

بنده کان آستان جمال ایهی ویاران عزیز
عبداللهاء :

قلم قضا چنین امضا، فرموده که این بیت
احزان همواره همدم مصائب و لام بیایان
باشد. هنوز غمام مصبتی متلاشی نگشته
سحاب هم وغمی جدید مرتفع شود و سایه بر
افق دل و جان افکند. بهره و نصیب ایین
دل شکسته ناتوان و ورقات مقدسه سدره رحمن
از بد و طفو لیت تا کنون از شمره شجره
زندگانی همین بوده . هیکل مقدس مشک
 نقطه اولی روح مساوی فداد ر مقام اعلی
روب روست و اجسان از نین شهداد ر مقابل نظر
زندان طهران جمال قدم و اسم اعظم
ارواح المقربین لعتیه السامتیه فداء
ونفی و سرگونی آن ذات اکرم بمدن و بلاد
واخیرا بسجن مظلم عکان نقش خاطر .

بلایا و رزایای حضرت عبدالبهاء ارواحنا
لرمسه الاطهر فداء و حوات جسمیه و وقایع
عظیمه مدت حیات مبارکش برلوحه دل
مثبت و ناله های سحرگاهیش برصفحه قلب
منقوش و آنین و حنین فو ادروحانیش درگوش
هوش و بدیهی است که مصیبت عظمی صعود
جمال کیریاء چگونه بنیان وجود را منهد
ساخت و شعله نار فرا قش اعضاء و جوارح را
محترق نمود.

هنو ز سر شک خون از دیده ها قطع نگشت
وزخم دل التیام نیافته منادی قضاب و قوع
بلیه کبری و رزیه دهماء عروج حضرت

معلوم است که هنگام افول شمس میثاق و
نیرعهد محبوب آفاق ارواحنا رسمه الاطیاز
فداء حضرت غصن ممتاز در خارج بقעה نوراء
تشریف داشتند و چون خبر و حشت اثر مصیبت
کبری بسمع انور شان رسید بقسمی متأثر و
متالم و محزون گشتنده از وصف خارج است.
باتکسر مزاج و قلبی پر حسرات وارد بقעה
مبارکه شدند.

در آنوقت اهل فتوت نیز در نهایت طفیان و
شروع نشر مفتریات سرا و حبهارا مشغول
بودند این حرکات نیز مزید تاثرات وجود
مبارکشان شدلهذا مهاجرت فرمودند و اوقاتی
جندها لانفراد در تمثیل امورا مریه و ترتیب
مصالح و موسسات روحانیه و تپریع و دعاء و
مناجات بدرگاه عز صمدانیه گذراندند و به
حمد الله ازال طاف الهیه در مدت مهاجرت
مبارکشان بقسمی آثار ثبوت و رسخ و شور
و انجذاب والفت ازیاران و اماء الرحمن
در شرق و غرب و ارض اقدس نورا عموماً ظاهر و
با هر شدکه از یکطرف مرکز نقض و فتو و بود
خواهان مغروف را از رخنه در امر الله ما یوس
و مخدول و مقهور نمود و از طرف دیگر
مرا تب مذکوره و مفات ممدوحه احبابی
تسلی خاطرنورانی ایشان گردید پس با صحت
تم و سور کامل مرا حفت بقעה نوراء
فرمودند و بانجام و ظائف مقدسه خویش
پرداختند و چون امور مهمه کثیره و مشاغل
و فیره متراکم بود و عرايض و مکاتيب از
افراد و جماعات نیز مستمر و از عدم فرصت
حوالی کان یکان غیر میسر لهذا از مکاتبات
فردی صرف نظر فرموده و بخطابات عمومی

وقیام و سکون و حرکت و سایر شئون آنها
نمایان گردد و مابه الامتیاز و الافتراق
از محتسبین و فاصلین چون شمس از ظل میین
و واضح ولائی و میرهن آید. هر چند بقوه
تا شیر کلمه الله هویات و کینونات
احباء الله و ثابتین بر عهدا و فی منجذب به
معناطیس محبت الله است و در هر دیار و کشور
باين امتیاز مشهور و باین انوار منور ولی
چیزی که هست اینست تاعا و اعراض که منبعث
از عالم جزئیات است بکلی مض محل و محو در
کلیات که آن سنوحات رحمانیه است نگردد
آن جلوه اصلی حقیقی چنانکه باید و شاید
چهره نگشاید و حسن و حمال ننماید و آن این
است که هر نفس ثابت و راسخی بلایا و رزایای
آن طلعت قدسیه راه همواره بخاطر آرد و بیر
مظلومیت آنان رحم کند و برا مرالله
و شریعت الله و بخون شهدای سبیل الله
ترحم نماید، صلاح امر را مقدم بر هر صلاحی
داند و عزت امر را بره رعزتی ترجیح دهد. هر
حادثه ایراخواه جزئی و یا کلی بحسن نیت
و خلوص طویت مقابلی نماید و شریعت الله
را که محض الفت و اتحاد تاسیس و ایجاد شده
و سیله اختلاف نکند.

حضرت عبدالبهاء میفرماید: "اگر دیگر
سب اختلاف شود بیدینی البته بهتر است."
ساری امروزه نیز حضرت غصن ممتاز و ولی امر
رب بی نیاز همواره مترصد و منتظر بیل آرزوی
دل و حان مبارکشان اینست که این حقیقت
که ظهور و بروز فعالیت و مابه الامتیاز اهل
سما از دیگران است از هیئت هر فردی از
مبارکان در عالم فعل در کمال وضوح جلوه
نماید.

عدم روح وریحان وین بعضی از دوستان
فرمودند و عدم احترام برخی نسبت بمحافل
روحانی تاینکه در این اوقات از این
قضیه نیز مجدداً قلب مبارک محزون و متاثر و
ممم بر هجرت شدند. این فانیه و اهل حرم
و عموم ورقات مبارکه بقدرا مکان محسن
از الٰه ورقع تاثرات از فواد طیف مبارک در
حضور انورشان عنوان بشارات روحانیه ام ریه
که از اطراف متتابعاً بفضل اللٰه وارد
همچنین ثبوت و رسوخ واستقامت و محبت
و حافظانی عموم اخبار ادر شرق و غرب عالم
معروض و اظهار داشتیم والتماس بر تغیر این
تصمیم نمودیم مقبول نیافتاد. فرمودند:
”قلب من حساس است همان نحوی که کدورت
بعضی را زیکدیگر احساس میکنم و صدمت
میخورم همان نظر صفات و خصائص ممدوحه
اخبار اسیز تقدیر مینمایم بل بحدی عزیز
میشم رم که در صورت الفاظ نگنجد. بعد از
تصیت کبری یگانه تسلی قلب من مبارک
و حضرت عبدالبهابوده . قدر و منزلت این
صفات حسنیه بجا خود محفوظ و نهایت
امتنان و تشكر را زکافه ، احباء اللٰه
و اماء الرحمن در این موضوع دارم ولی
این شور و عشق و محبت به تنها ای سفینه
امرایه بساحل مقصود نرساند و مدعای اهل
بها را براهیل عالم ثابت نکند. احباب اید
برای حفظ وصیانت و از دیاد عزت دین الله
بوسائط فعاله تثبت نمایند و آن اینست که
ازشدت محبت پرستش یکدیگر کنند و کدورت از
هدگر را بقلب خود راه ندهند. اگر فی المثل
بیگانگان از یاران سوال کنند که امتیاز
شما از سائرین چیست؟ اگر در جواب گویند

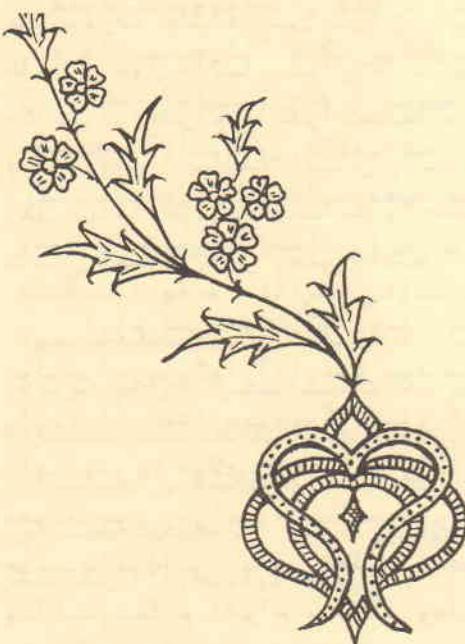
بمحافل مقدس روحانی مباشرت فرمودند و تکالیف و دستور العمل را باوض بیان تبیان نمودند و همکنین یاران الهی باعالمی سرور و جهانی مسرت و حبور آن تکالیف اساسیه معنویه را تلقی نموده باحرای آن قیام کردند و مقدمات امریه باین نحو هردم رو تقدم و در هر جا رو بعلو و ارتقاء گذاشت . در آن اشناکه و رو دعا را یض مستمر دریکی دو عرضه مصا مین مدل براین بود که در بین بعضی آزیاران اغبر اری حاصل و کدورتی موجود و همچنین برخی چنانکه باید و شاید احترام و تمکن تام از محفظ مقدس روحانی خویش نمی تمايند . معلوم است که اینگونه اخبار بالصراحت و بیابشاره چه تاثیری در قلب مبارک حضرت ولی امرالله دارد و چه انعکاس تام موافقی افکند . لهذا کرّة اخري انحراف مزاج برای وجود مبارک رخ داد پس با صراحت و الحاج فانیه والتماس و ابرام اهل حرم و رجاء و تمنای طائفین حول در تابستان گذشته مسافرتی فرمودند و سیار مفید واقع شد و صحت و عافیت کامل حاصل گشت و از اثربارات روحانیه که از اطراف و اکناف از محافل مقدس روحانی و سایر مجامع و انجمنها حتی از افراد احبا بی در پی میرسید چنان خاطر نورانی مسرور و قلب ربانی مشعوف که پس از مراجعت از سفر تابستانی از شدت حب و تعلق بیاران رحمانی حتی با افرادیاران بمخابره پرداختند و در محافل و اجتماعات دائمی تمجید و ستایش و اظهار رضا یت از عزم و موم بندگان آستان جمال مبارک و بیاران با وفائی عزیز عبد البهای می فرمودند ولی متاسفانه باز در بعضی عرا یض استشمام

باید این بیان مبارک را همواره بخاطر آریم و آنافا نابر تذکر و محبت والفت و مودت و شهامت و کرامت بیا فزائیم و خواهش ورجای این فانیه آن است که یاران الهی همتی نمایان فرمایند و چنان بانوار محبت الله بدرخشند که پرتوش جهان را روشن و منور سازد و قلب مبارک حضرت غصن ممتاز از اثرات آن محبت با هتزاز آید و بزودی انساء الله مراجعت فرمایند. و قبل از آن که این فانیه چشم از این عالم بر بند فراق خاتمه یابد و باقلبی مسورو رباران الهی وداع نمایم.

سرور ایام معدوده این فانیه و حضرت حرم مبارک منوط و معلق بهمت آن یاران عزیز عبدالبهاست. و علیکم الها الابهی

فانیه بهائیه

۲۱ شعبان ۱۳۴۲

که در سیل عشق و محبت بمراکزا مرجان و مال فدا و ایثار نمائیم عالم متمند باین جواب اکتفا ننماید و خواهند گفت که محبت فدای کاری شما از برای شخص واحداً مراض مزمنه عالم اجتماعی را امروزه درمان ننماید و علاج نکند. اگر گویند که دین و آئین مدارای تعالیم و مبادی است که دانایان روزگار انکار آن نتوانند جواب شوند که مبادی و تعالیم عالیه وقتی سرایت در خلق امکان نماید و امراض قتاله هیئت اجتماعی هنگامی شفای بادکه مدعیان ویروان آن خودا ول بآن عامل شوند و قدر و قیمت و فوائد آن را در حیات و معاشرات یومیه خود بکار ببرند و مجسم نمایند. اگر چنین نباشد و چنین نشود ممایه الامتیازی نماند و فرمودند که انتظار اهل عالم امروزه در نهایت دقت مراقب و متوجه بیاران است سایدنهایت مواظی برای نمایند و در رفع و دفع هر کدورتی بکوشند و متابعت محافل روحانی خوبیش را حاج شمرند و همان قسمی که انعکاس کدورت بعضی از یاران با همدگیر قلبی افتاده صفا و محبت والفت و وفا قشان با یکدیگر و تمکین شان از محافل روحانی نیز سرفوادم منعکس خواهد شد و هر وقت چنین انعکاس و جلوه ای احساس نموده فسروا مراحتت بارض اقدس نموده بوظائف مقدسه خوبیش می پردازم. این پیام مرابع معموم احتمالاً لغ دارد. " و پس از این بیانات موثره دوهفته است که از ارض اقدس حرکت فرموده اند.

حال ای یاران عزیز عبدالبهای و مایی مبارک حضرت عبدالبهارا که می فرمایند: " از حضرت توقی افندی مواظیت نمائید تا غبار کدورتی سرحا طریورا نیش ننشیند و شجر روحانیش با رور وود. "

در قدم بارگه علی حضرت بھائیہ خام

و مسلم داشت و حصن حصین امر را حراست و
حایات فرمود. حضرتش حلقه اتصال عمر
رسولی و عصر تکوین و نفس مبارکی است که
دست قدرت الهی برای خدمت و مساعdet
ولی امرش ذخیره و تربیت فرموده بود.
گویا تقدیر چنین بوده که خواه رو برادر
مرکز عهد نیز مطا هر فدا کاری گردند.

حضرت ورقه عليا لاجل خدمت ويندگي
قبول همسرنفرموده و تمام ايام عمر را
در خدمت پدرجا و دانی و برادر ملکوتی
ومادر نورانی وبالاخره ولی عزیزا مسر
ربانی صرف نمود و غصنه اطهر بها جان رایگان
نشا رنمود تا دوستان آرزو مند بواشق نیز
آفاق در آینده از نعمت آزادی و لقا مرسی زوق
شوند.

عمر حضرتش از ابتدای صاوت که شش
ساله بود با واقعه تیراندازی بناصرالدین
شاه ایران بمشکلات پیوند خورد. در طهران
و بغداد اسلامبیول وادرنه و عکا و مخصوصاً
ایام سفروسرگونی ازنقطه بنقطه دیگر
سختیها دید و مرا رتها چشید و با لآخره ارتحال
برادر کمتر، در گذشت مادر مهرپرور، افول
شمس عالمگیر پدر و صعود منس و محبوب
دل و جان برادر عزیز مهتر را متواالیاً تحمل
فرمود و زهربیوفای وستم از دست عزم
نا محترم و نابراذران و نزدیکان جفا پیشه
و خودخواه بخشید.

شايد دوبا ربيش از هميشه قلب اطهرش
با آتش نوميدی و بيقرا ری سوخته يکي خبر—
ناگهانی توقيف و توهين پدر بزرگ—واردر
طهران است، حضرت ورقه عليا در آن هنگامه
شش ساله و تنها آنیس و تسلی بخش وجود
عزیزش بغیر از مادر مهریان برادر عزیز بود

در سال ۱۲۶۲ مقارن سومین سال ظهور امردیع و تقریباً دو سال بعد از تولد حضرت عبدالبهای خواهرگرامی حضرتش ورقه مبارکه علیاقدم بعالی امکان نهاد. امراهی در انتشار روش روشنواره حدیدی برپا، حضرت نقطه اولی هنوز ساچفه‌ان هجرت تفرموده و در شیراز ساکن و حضرت بها الله در طهران و مازندران بنشرا مرحدید مشغول.

ابتدا معظم لهار اسلطان خانم نام
نهادند و بس از طلوع شمس بهای بنفسها اسم
بهائیه را انتخاب فرمود تا حکایت از
انتساب بآن درگاه والدین ماید و بس از
ارتحال مادر مهری رورکه سورقه علیا ملقب
بود بعنوان مزبور سیر مخاطب و معروف گردید
و اطلاق این عنوان منحصر بحضرتش ماند.
ناگفته نماند که حضرت ولی امرالله در
۲ شارانگلیسی حضرتش را بنامهای بهائیه
خانم و بهیه خانم هر دو مذکور داشته اند.
حضرت ورقه علیا درین یاران علی الخصوص
طائفان حول غالباً بعنوان خانم که
حکایت از احترام و انفراد می‌نماید معروف
و حضرت ولی امرالله اشان را بنام خانم
اهل سهای دفتر موده و ستایش و احترام سی
پا مان بحضرتش ابراز همی داشته اند.

ایام عمر حضرت شاهزاده دو سال بعد از
شولدیر ادریس رگوا آغا زاده بود تقریباً
یا زده سال بعد از صعود مرکز میثاق ادامه
یافت و در ۱۵ حوالی ۱۹۲۲ بحواراب ملکوتیش
صعود فرمود. در این مدت اخیر بزرگترین
خدمت با مرا الی یعنی تعلیم و تفہیم
و تاکید و تحکیم الواح مبارکه و صایرا را
تعهد نمود و آخرين نواب اي حضرت عبدالبهاء
را در استقرار مقام مقدس ولایت امر محقق

که آنهم هشت سال بیش از عمر مبارکش نمیگذشت . اوقاتی بودکه اگر کسی حتی با رتباط با بابیان متهم میشد امید نجات مقطوع و ذکرویا دش منوع بودجه رسید بشخصی که ازلحاظ تاثیر شخصیت و امتیاز شان و مرتبه در بین بابیان مشهور خاص و عام بود دیگر حدیث مفصل از این حکایت مجمل توان دانست که چه بار سنگینی ازنگرانی و عظمت غائله بر قلب بر قلب این عائله نشسته بود . باری تمام ثروت و مکنن را سایش و راحت در شبی ببادغارت و یغما رفت و دوستان و آشنايان حتی سرسپردگان و خدمتکاران نیز عها شنائی و حقوق بندگی را فراموش کردند . چاره جزاین نبودکه خانه و کاشانه را بمنزلی دیگر نقل نمایند و مدت چهار ماه بلکه متوجه زدرا حال بیم و امید بکمال سادگی و قناعت در عین شدت و تنگی معیشت زندگانی نمایند ، بالاخره زمانی رسیدکه جمال قدم از زندان سیاه چال طهران بیرون تشریف بردن و در ظرف مدتی کوتاه طهران را بقدیم بگداد ترک فرمودند درخصوص شدت ظاهره آن ایام اشارات مکرری از حضرت عبدالبهاء و حضرت ورقه علیا مذکور است که حکایت از حزن و کدورت عمیق قلب آن دو وجود مقدس در ایام صباوت و هنگام محرومی از اسایه محبت پدر ملکوتی دارد . دفعه دیگر غیبت دو ساله کردستان است که در سالهای اول ایام بغداد تقدیر شده بود هنوز هم حضرت ورقه علیا در سن صباوت است و بالاخره در هنگام ترک بغداد بمقصدنا معلوم حضرتش در حدوه هیجده سالگی و در تهمام رحمات و مشقات ما در شریک و سهیم است . حضرتش هرگز از لذات و سرگرمیهای ایام

طفولیت و جوانی بھرہ ای نبرد و صبح و یا شامی راحت و آرامی نیافت همه اوقات جوانی درادرنه و عکاقرین محنت و بلا کذشت اما زیباترین مواهی حیات در نظرش خدمت و بندگی امرالله و پدر ملکوتی بود که خود از آستانش رجا کرده بود و بکمال وفا بکمال و اتمام آن توفیق یافت . حضرت ورقه علیا مورد عنایت مخصوصه جمال قدم و محل اعتماد و توجه مرکز میثاق و مرجع اتكل و مشورت ولی عزیزا امرالله و آثار مبارکه بر آن شاهدی گویاست . خدمات اصلیه حضرتش بعد از صعود مرکز میثاق ظاهروبا رشدکه در اعلان و اثبات الواح و صایه همی جدید فرمود و جامعه احبار ازان شقاو و اختلاف حفظ نمود و بکمال قدرت با ارسال تلفرات قاطعه و دستخطهای موثره ثابتان بر میثاق را را تقویت ، متزلزلان راهداشت ، ناقضان را مایوس و مذبذبان را متروندند . انبساط و سورخاطرانورش استقرار و پیشرفت امرالله و اتحاد و وحدت جامعه احباب بود و براين نکته آثار صادره با مضای حضرتش شاهدی صادق است . اشتیاق بدیدار ملکه رومانیا اگرچه متسفانه تحقق نیافت و بشارت تکمیل و اتمام بنای ام المعابد غرب هر دو در آثار حضرت ولی امرالله مذکور است که حضرتش با آن دو میدوار و آرزو مند بود حضرت عبدالبهاء معمولا خواهر مهری رور را بعنوان شقيقه مخاطب فرموده و شقيق و شقيقه در لغت بمعنی برادر و خواه را بoinی است . اما حقیقت معنی حکایت از آن دارد که هر دو پاره از یک پیکر

دونیمه ازیک گوهرند.

حضرت ولی امرالله در آثار مخصوصه که پس از صعود ورقه مبارکه علیا بشترق غرب بفارسی و انگلیزی خطاب فرموده و اظهار احزان از فراق وجود عزیزش نموده معظم لهار ابعنا وین مخصوصه ممتازه ستوده که اعظم آنها "بقيه البهایا" و "ودیعه البهایا" است. مقام حضرت ش بهادت ولی مقدس امرالله جز برانفس معدوده طائفان عرش کیریانا معلوم و سهم عظیم آن مظہر صفات اب ملکوتی در استفرار واستمرا رعهد و میثاق بی حد و حصار است. مراتب تعلق خاطر مبارک حضرت ولی امرالله بآن ورقه مبارکه علیا بحدی بود که ساختمان مشرق الاذکار آمریکارا که حدود سالهای اولیه دهه پنجم قرن بیستم با تمام رسید بایا دحضرت ورقه علیا مرتبط فرمودند و صندوق اعانتی بنام حضرتش تاسیس کردند و از آن برای تکمیل بنای مشرق الاذکار اعانته فرمودند. کتاب مطالع الانوار را که ترتیب و تدوین بدیع تاریخ جاودائی نبیل اعظم است بآن ورقه مبارکه علیا اهدا نمودند و با آخره در بسیاری از توابیع و آثار صادره در هنگام حیات حضرت ورقه علیا نام مبارکش را مقدم برنام خود مذکور داشتند و آن تواقعی را بنام عزیزش توأم با امضای مبارک خویش مضی و مختتم داشتند.

حضرت ورقه علیا بامادر محترم شاهی فراوان داشته باقا متی برازنده و حمالی زیبنده حائز شخصیتی با رز و اخلاق و ملکاتی نافذ و مصدق برکات نازله منصوصه بوده که در لوح خطاب بآن ورقه نورا "قد جعلناک من خیره الاما، واعطیناک

مقام الدی الوجه الذی ماسبقته النساء" خطاب فرموده است. حضرت ورقه علیا هرگز بمدرسه ای داخل نشده و تحصیل و تدرسی نفرموده و آنچه از مراتب کمالات ظاهره و درجات روحانیه و مقامات ملکوتیه اکتساب فرموده از محضر پدر جاودانی و برادر ملکوتی بوده است. و براین نکته آثار و دستخطهای ایشان گواهی صادق است حضرتش از لطف افت بیان و ملاحظ کلام سهمی و افروزادگاوت و درایت بھری و افسی داشته بشخصها از جمال اقدس ابھی رجا فرمودتا از تعلق بشئون زندگی آزادماند و بخدمت و بندگی آستان مفترخر گردد. صفات ممتازه روحانیه حضرتش از حدا حصاد را یعنی مختصر خارج است. شاید مقدم بر همه، مراتب وفا است که در بحبوحه تزلزل منتبیین و متقدمین دردوا متحان کبیر اکبریس از صعود جمال قدم و مرکز میثاق بکمال همت و فای بعهد فرمود دوستان و ثباتان را تقویت و حمایت نمود. دیگران قطاع از کلیه شئون شخصی است بدرجه ای که نه در آثار شخصی و نه در بیانات شفا هی ذکری و یادی از زندگی خصوصی خود نفرموده و همه توجه را حاضر بمقامات الھی و عظمت روحانی اب بزرگوار و برادر عالی مقدار و ولی امر رب مختار نموده والبته بهمین سبب هم بسیاری از جزئیات حیات عزیزش مستور مانده است.

از ورقه مبارکه علیا تعداد سیزده شماeil تاکنون ذکر شده است که احتمالاً اولین آنها مربوط بدوسال قبل از صعود جمال اقدس ابھی است و آخرین آن های کسال قبل از صعود معظم لھا گرفته شده، بعضی در حال انفراد و بعضی نیز در جمع طائفین حول است. صحنے بعضی از تصاویر اماکن

متبرکه ارض اقدس ویکي نيز تصویری است که نقاشی شده است . شاید از همه نفیس تر عکسی است که با حضور حضرت شوقی ربانی و احتمالا در دوره میثاق برداشته شده است امه الله الشهيره ایادي امرالله واولین شهید بهائی آمریکا مسیس که هم اخرین کسی است که حامل پیام شفاهی حضرت ورقه علیا باهای ایران بوده و آخرین دیدار ربا و فرمودند .

" جون بايران رسی آرزودارم که محبت مرابع موم احباب در آن سرزمین اعم از رحال و نساء ابلاغ کنی و هنگامی که بمدینه مقدسه طهران رسیدی بنام من در آن مدینه واردشوي و بیادمن تبلیغ کنی . "

نکاتی جالب درباره حضرت ورقه مبارکه علیها تیه تظییم از دکتر هری هنان

نکاشی جالب و خواندنی درباره حضرت ورقه مبارکه علیا که از خلال صفحات کتاب " خانم " بقلم سرکار رخانم مرضیه گیل ترسیه ، ترجمه و اقتباس گردیده است .
۱- حضرت بهائیه خانم ، ورقه مبارکه علیا علیرغم تمام زحمات و مسدمات دوران طفولیت و بلوغ درایام نوجوانی دوشیزه ای بسیار رزیبا و با وقا روشیت با اندامی طریف و چشمایی برنگ آبی مایل بخاکستری ، گیسوانی قهوه ای و بیوستی عاجی رنگ بودند . از هوش و ذکا و تی قابل توجه و اخلاقی و رفتار و گفتاری شیرین و ملیح برخوردار

- بودند .
- ۲- در ایام اقامت بغداد ، حضرت ورقه علیا بیش از طاقت وتوانائی خود عهده دار خدمات منزل و عائله مبارکه بودند .
چشمان آن حضرت بسما درنا زنین دوخته شده بود تا چه خدمتی رجوع نمایند ، از بازیها ولذائمه دوران کودکی و داشتن دوستان هم سن خود محروم بودند . بزرگترین لذت زندگی ایشان خدماتی بود که میتوانستند باستان پدر مقدس خود ، حمال مبارک تقدیم نمایند .
- ۳- حضرت ورقه علیا پس از رسیدن به سن بلوغ و جوانی از پدر ارجمند خود تقاضانمودند که اجازه فرمایند ازدواج اختیار نکنند تا بتوانند بهتر بخدمت پدر و مادر عزیز و برادر ارجمند خود بپزارند و این استدعا مورد قبول حمال مبارک واقع شد .
- ۴- یکی از نزدیکان حمال مبارک حکایت کرده اند که آن حضرت فرمودند فردی که قابل ولایق همسری دخترو لاغه را بیشان حضرت ورقه مبارکه علیا ، آن جوهر عصمت و طهارت باشد ، نمیشناست .
- ۵- حضرت ورقه علیا در واقعه تیراندازی به شاه فقط ۶ سال داشتند و با اینهمه مراقبت و نگهداری برادر کوچکتر ، میرزا مهدی ملقب به غصن اطهر را که در آن موقع دو ساله بودند بعده داشتند و با دستهای ظریف و کم توان خود برادر عزیز را در آغوش گرفته منتظر و مترصد شدند اخبار مربوط به گرفتاری وزندانی شدن پدر بزرگوار در سیاه چال طهران میشدند . میزان غم و اندوه و مصائبی که آن ورقه طیبه ازاوان کودکی تحمل نمودند و شغل مسئولیت ها و وظائف متنوعه ای که بدشداشند از این مختصر قابل درک است .

مولت نجفی نجفی
 طبعه
 بجهة
 خاصه داد تحریر مهوت ام دیگر مصیت علیه در زیر این متن خود نماید
 اخراج فوق و غلبه نار شستی ق برآید غفت لاد همچویں آنقدر
 دشنهای از زنوب بعد درمان شکوه داشت و دیگر نیز
 و نظر دیگر نیز با این تحریر نامه آن تحدی اندیشی میگشود لازم است
 دعوات سنت فرانسیس کلمنت تو اتر و از دیگر بچوک داریم مسکونی
 و بکسر عبارت تقدیر تحریر کرد زن لاین بیهقی خاور از این بیان
 پیغام برای این نسبه علیاً و مقصود هصر مشهود دو اینم چوت صدر فراز
 دشنهای برده ایشان راسته کبر مژده از قیامت
 قدر بیان این دعوه و حکمیت بیگنیست فواید و مطلع بتوسیع
 و نمکن مبدل نماید فرآیندیز از زنده دشنهای راسته است در دیگر این دعوه
 کار سعد داده و همار محمد و دوچون بر قدر در دعوه لقادحهای
 این دعوه امیر سلطنه را باید جهاد نماییم نار آن علیه بر سر محمد و دیگر
 این دعوه ایشان را بخواست بجهود بزرگتر نموده ایشان را میگذراند

گرا در دستخط حضرت درقه مبارکه علیها

صورت تکراف شنیع بندرگار که بمناسبت صعود حضرت در قمبار که علی صادر گردیده است :

از حیفا ۱۵ آذر ۱۳۴۲

روحانی

پارسیان - طهران

در قمبار که علی بقیه البصائر و دویعته از افق بقعه نورا، متواری و بدرة لمنتهی

متتصاعد در عین غرف جنان بر مند عز بقائی . چشم اهل بحرا رگران است

وقلوب اهل فراس زان صبر و شکر صفت یاران راستان است دلیل در صفا

ارشیم خاصان و مقریان . اعیاد و جشنها امریه اغوار المعاهمه احمد حسود مد

نماه در شرق و غرب عالم بهائی بالکلیه موقف هیکل اذیتش در بقعه رفعه

جو اتفاق ابھی استقرار یافت . شوقی

شیراز عبد‌الجیل اشراق خاوری بمناسبت صعود حضرت در قم مبارکه علی

حوالاً سهی

ای که همان گشته از رخ تو من سور

کعنه همراه مطاف گند اخضر

جلوه، از رای تو است عقل مبینه

رتبه، از حاه تو سپهر مدور

مقصد اصلی تو شی رخلقت عالم

بهر تو شدگی آفریده سراسر

لطف تو تاسدوش دشت بد دار

قهر تو خندو شد حشم مصور

سایه حود تو او فتاد به دریا

تاكه پدید آمد اندر او در و گوهر

تافلکت سرز قدر حکم نه بحمد

لاحیرم آمد سرش جو حلقه به چنبر

شمہ از لطف تست ساحتستان

جلوه، از قهر تست نعره تندر

مفعنه روی تست سرده خورشید

روی تو تاسدازا و که گشت من سور

ماه همایی واخت مرکر مناق

دست خدائی و دخت خالق اکبر

عفت تو سکه سرتوب رده کشده است

ره بمدحیت نیافت و هم سخن سور

پرتوی از عصمت تو یافت شب قدر

زان شده از چشم جمله خلق مستر

جمله گیتی به ذات تو شده قائم

زانکه عرض را بود قیام بجواهر

ذات تو شد علت وجهان همه معلول

جمله آفاق مشتق اندوت و متصدر

همسر تو چون نیافرید خداوند

زان نگزیدی بعمر خویش تو همسر

جلوه ی زدان ز روی تست پدیدار

آیت رحمت بذات تست مخمر

نور رخت جلوه کرد بر زبر طور

موسى از زان یافت راه و گشت پیمبر

روح قدس نام تو دمیده مریم

تاكه شاد او حامله بروح مطمر

سوی تو شد ملتجی خلیل خداوند

خواست چو نم رو دافک دش در آذر

نام تورا بر زبان چوران دشد آتش

از اشریام توجو لاله احمر

در شکم ماهی ا و فتا دچویونس

شدم تمسک تورا بریشه معجز

تاكه خلاصی پدیدگشت مرا ورا

ورنه نبودش نجات تا صاف محشر

نام تو شدن قش بـرـنـگـیـن سـلـیـمـان
گیـتـی اـزـآن شـدـورـاـمـطـیـع وـمـسـخـر
سـایـه حـسـن تـوـتـافـت بـرـسـرـیـوـسـف
مـهـرـوـمـهـشـسـجـدـه کـرـدـوـیـازـدـه اـخـتر
اـزـسـرـکـوـیـت صـبـاـگـذـشـت بـه بـسـتـان
زـآن هـمـه گـلـهـاشـکـفـتـه گـشـتـ وـمـعـطـر
رـنـگـگـرـفـتـه زـرـوـی توـگـلـ سـوـرـی
بـوـی زـمـوـیـت رـبـوـدـه نـافـه اـذـفـر
هـرـکـه بـدـلـ مـهـرـحـضـرـت توـنـدـارـد
کـی شـوـدـاـوـرـادـکـرـنـحـاتـ مـیـسـرـ
روـی توـگـرـحـلوـه مـیـنـمـوـدـبـلـمـاتـ
کـی شـدـی اـزـآـبـبـی نـصـبـسـکـنـدـرـ
دـوـرـه عـمـرـتـ سـرـنـجـ وـغـمـ سـپـرـیـ شـدـ
نـاـشـدـه بـهـرـتـ دـمـیـ نـشـاطـ مـقـدـرـ
گـاهـ گـرـفـتـارـ حـسـ وـسـتـه زـنـدـانـ
گـاهـ اـسـیرـحـفـایـ خـصـمـ بـدـ اـخـترـ
گـاهـ شـرـیـکـ هـمـوـمـ مـرـکـزـمـیـاقـ
اـزـپـسـ فـقـدـانـ ذـاـتـ طـلـعـتـ پـیـمـانـ
حـلوـه ذـاـتـ توـگـشتـهـادـی وـرـهـ بـرـ
داـشـتـ بـتوـانـسـ غـصـنـ سـدـرـهـ مـمـتـازـ
مـظـهـرـحـقـ نـوـرـخـیـشـ خـسـرـوـخـ اـورـ

شاخه ممتاز سدره احادیث

قطب جهان حجت خدای توانگر

شوقی ربیانی آنکه پرتو جا هش

برزده از کاینات خیمه فراتر

چهرت چون شدنها ز عالم ناسوت

شددل غم پرورش ز غصه مکدر

از غم هست ب رنج و غممه قرین شد

چون تو و راغمگ ساربودی و غم خور

مدت نه مه ز جشن و سور شده دور

خیل احبابی شرق و غرب سراسر

مرغ شاهنگ از تذکر حزب

شب همه شب در سناله میگند از بر

تا که جو فکر م هلال باشد ای ریک

تا که جو بخت تم سیاه طره دلبر

خصم ترا روز و هم چوشام سمه باد

عزت احباب توهما ره فزو

گفت مه اشراق خاوری بمدیح

ردہ ز شیرینی آبروی ز شکر

شعر من ارمیشن سود شاعر شی راز

آنکه بود شعر را و چون قند مکرر

کی ب سخن لب همی گشودی و گفتی

ای بح لالت ز آفرینش ب مرتب

قا فیمه تکرار اگر شد مه عیب است

لطف مکرر لفظ بیده ب مرتب

شادی از طبع و نویسندگان مجدد علیکم کسبت جنت نهاد در محکمه سروده هاست.

آئِيْ بَهَّا

بِرْسَهْ گُشْر دِيَهْ عِينْ عَذْكِتْ	جَانْ زَرْ شَهْ دِيَهْ عِينْ عَذْكِتْ
خَلْقْ هَرْ نَدْ كَوْنَهْ تَمَنْ بَلْ لَكْسَهْ	مَالْ خَجَتْ كَوْنَهْ حَمَرْ كَفْكِتْ
آَيْنْ مَهْر دَرْ سَمْ وَفَالَّهْ مَطْلَبْ	آَنْ حَصَهْ هَارِسَهْ دَجَنْ حَكَتْ
چَورْ خَحَمْ اَمْ حَمُوشَرْ حَمْ جَكْسَهْ	يَكْ لَطَمَهْ حَشْ دَهْ وَهَوْكْ سَعَتْ
اَلْمَرْ حَدَبْ شَعْنَهْ رَمَعْ حَمَشَهْ	حَمَرْ حَصَبْ هَهْ آَكْ شَنَهْ بَرْ لَكْتْ
هَرْ كَيْ بَلَهْ خَوْ بَلَهَاتْ هَسِيمْ	كَوْنَهْ لَعَافَرْ حَطَهْ «بَلْهَتْكَتْ»
بَارِمْ بَحَلَمْ دَارْ تُوكَاهْ دَلْ بَزَرْ بَعْ	إِيتْ يَصَنْ زَرْ صَهَادْ دَرْ لَكْتْ

هُوَ السَّافِيُّ الْعَرِيزُ الْحَكِيمُ

يغضن عظيم لعمته نواذك كدرتني ولكن به يثنيك
ويحيطك و هو خير ريم و حسن معين البهاء عيتك و على
من يخدمك و يطوف حوكتك والويل والعداب لمن يخالفك
ويؤديك طبى لمن والاكم والسرى من
عاداك .

الاعظم الابكي

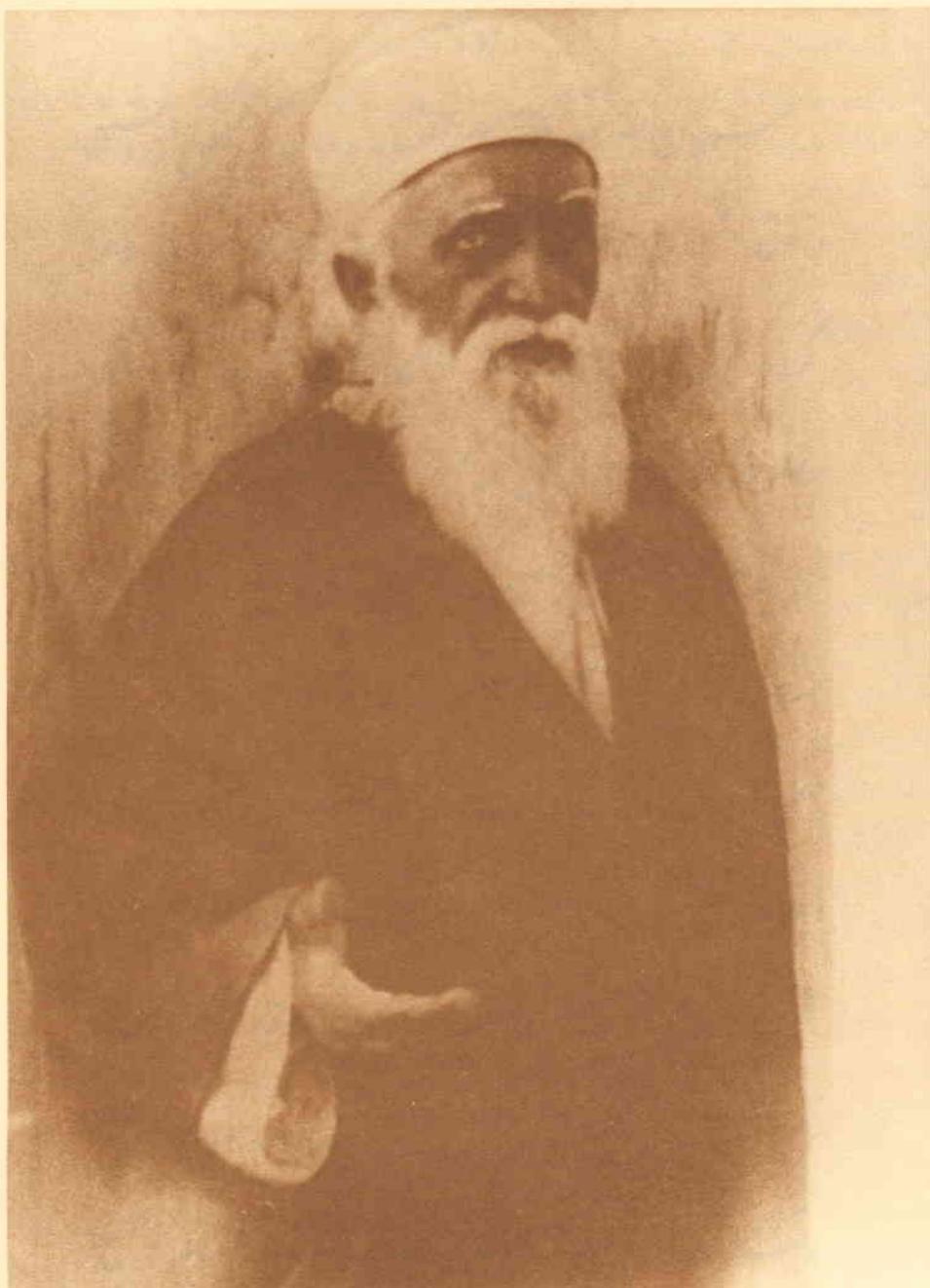
يا آتى هذ اغصن اشعب من دوحة فردا ميكت و سدره وحد ميكت
تراء يا آتى نظرا اليكت و متملا بجمل الطافكت فاحفظه في جوار حمكت
انت تعلم يا آتى اني ما اريده الابها اردته وما اخسرت الابها صطفينية
فانصره بجند ارضكت و سماكت و انصره يا آتى من اضره ثم خبرت
اختاره وايد من اقبل اليه ثم انخل من انكره ولم يرده اي رب
ترى حين الوحي يتحرك قلبي وترعش اركاني اسألكت بولهي في
حبكت و شوقى في اظهار امرك بان قدر لمحبته ما قدره
سفر ائكت و امسا و حيكت انك انت الله
المقدر الفدير.

هُوَ الْمُطْقَعُ عَلَى مَا يَشَاءُ

يَعْصِي الْأَطْفَالَ
قَدْ حَضَرَ لَدِيَ الْمَطْلُومَ كَتَبَكَتْ وَسَعَى مَا نَجَيَتْ
بِهِ النَّهَرَ بَلْ الْعَالَمَينَ أَنْجَدَنَاكَ حَزَارَ الْعَالَمَينَ وَحَفَظَنَا مِنْ فِي السَّوَا
وَالْأَضَيْنَ وَحِصَنَانَا مِنْ أَمْنِ بَالِهِ الْفَرْدَ كَجَبِيهِ نَالَهُ بَانَ
يَخْفَظُهُمْ كَبَتْ وَغَيْنِيهِمْ كَبَتْ وَبِرْزَقُهُمْ كَبَتْ وَلِيَمَاتْ يَا كَوْنَ مَطْلَعَ
الْعَنْيَ لَاهِلَ الْأَنْشَاءِ وَبِحَرَّ الْكَرْمَ مِنْ فِي الْعَالَمِ وَمَشْرَقَ لِفَضْلِ عَلَى الْأَمْمَ
إِنَّهُ لَهُ الْمَقْتَدِرُ لِعَيْنِهِمْ أَحْكَمُ وَنَالَهُ بَانَ سَقِيَ كَبَتْ الْأَرْضُ
مَا عَلَيْهَا لِتَبَتْ مِنْهَا كَلَامُ الْحَكْمَةِ وَلِبَيْانِ وَسَبَبَاتِ الْعِلْمِ وَالْعِرْفَانِ
إِنَّهُ دَلِيَّ سَنَ وَالْأَهَادِيَّ مَعِينُ سَنَ نَجَاهَ لَاللهِ إِلَّا
هُوَ الْعَزِيزُ الْحَمِيدُ.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

... اکم لسته در امر بیانی تعصبات جا بهیه نه شخص بیانی
تعصب جنسی، تعصب سیاسی، تعصب مذهبی نداند از
هر مرکزی انوار عدل مشاهده کنند مجدوب گردد خواه از شرق به
خواه از غرب خواه از جنوب خواه از شمال و لله المغارق و
المغارب احمد لله بجهایان از هر قیدی آزادند جمیع شری^ا
عنانم آنی و خدار استشبان حقیقی و جمیع مهربان میدانند
وروی زمین را وطن واحد شمرند و جمیع اجناس را جنس واحد
دانند و خدمت به عالم انسانی خواهند لنه از هر قیدی آزادند
و علیک البھاء الالھی عَبْدُ الْلَّٰهِ عَبْدُ عَبَّاسٍ .

هُوَتَهْ

سَجَانِ لَهُ نَعْوَذُ كَلْمَهْ هَتَرَ اِشَادَهْ نَهَايَهْ كَشْحَنِ زَرَشَتِي
از هند تا پاریس و لندن می‌باشد که بیدار بهایان غرب فائز
گردد این چه ارتباط است و این چه علاقه قلب بهایان
جانم فدا باشد که چنین در طلَّ کلمَهْ هَتَرَ ترمیت شده‌است غیره طلا
خواهید نمود که با عوْمَ بَشَرَ چنین گردند بیگانه‌نی نبیستند و اغیاری
مَشَهِدَهْ نَهَايَهْ با هر فتنی هدم گردند و با هر خوشی دساز شوند جمیع
خلق را آیات قدرت عظمت پر درود کاربیستند و جمیع شر را محالی
الطف حق شاهده نمایند ای میران و امار حان نعمه و اهانت
محبت عالم انسنت که از نکوت برداشی نماید است و گفتم
ترانه وحدت انسنت که از بیش گلشن حقیقت بهایات ملاحی طلا
وقت آنستند نمایند دریا بگوشند تا ولله در آفاق اند ازند و جمیع
نقوش اور طلَّ خمیمه وحدت انسنت در آرید و عکیم البعار الابی

سع

سفر مرثی حضرت مولی الوری ارواح خانه بحضور کانا دا نهل از سفر نامه مبارک (بدایع الاثمار)

روز ۱۷ رمضان ۳۰ آگست

بسیار خسته شده ام و این خستگی را اعظم آسایش ایام حیات خود میدانم از جمله یکی از کشیشها آلان با تلفون رجایموده پس فردا یکشنبه در کلیسا ای اونطق فرمایند و این مدیر روزنا مه حاضر نیز فردا اعلان نماید فرمودند بسیار خوب علی العجاله شما خیلی خسته اید و اما مروز بسیار رحمت کشیده اید باید استراحت کنید.

روز ۱۸ رمضان ۲۱ آگست

کشیش کلیسا موحدین صح با جمعی بشرف حضور فائز، بیانات مبارکه بآنها درفع او هام و تقالیید مذهبی بود که اینها منافی علم و عقل است و مانع ترویج حقیقت ادیان الهی بعد مدیر روزنا مه ئی تشرف حاصل کرد که سوالاتی از حیات وزندگی مبارک و تاریخ امر نمود، شرح مفصل در این خصوص از لسان مبارک صادر و ثبت شد و چون برای نهار سرمهیز تشریف بردن دسترنمکسول از گمرکخانه رسید و عرض نمودا ول صندوقی را که مفتosh در گمرک باز کرد عکس مبارک را دید و گفت این عکس پیغمبر ایرانیست گفتم بلی گفت دیگر تفتیش لازم نیست جمیع صندوقها را مرخص کرد. آن روز و در مدارک را در چند جریده با نهایت احترام و تکریم نوشته بودند. عصر نظر بر جای مسترنمکسول برای گردشی در شهر سوار شدند و در کالسکه فرمودند: "هر شهری که در آن ذکر الهی بلند شود آن شهر الهیست عکا شهر محقری بود چون مرکزا ذکار و مطلع

صبح طلعت بیمثال عازم مونتریال (کانادا) بودند و در رکاب مبارک فقط از خدام حضور جناب میرزا احمد سهراب بود و اینعبد، زیرا چون بسفر غرب آمریکا عزم مبارک جزم شدوناله و حنین احبابی کالیفرنیا بمقام اجابت و مقبولیت فائز فرمودند: "راه بسیار دور است و بکمال سرعت میرویم" لهذا سایر خدام جناب میرزا ولی الله خان ورقا و جناب آقا میرزا علی اکبر نخجوانی و آقا سید اسدالله و دکتر گتسنگر را مربوط قفت از مراجعت موکب اقدس فرمودند و چون با یستگاه راه آهن بستان رسیدند و بعضی از احباب و عربها روی نیکورا دیدند در لوله و شوق بودند و طائف حول مبارک تا ساعت ۹ قبل از ظهر که موکب اقدس از بستان حرکت نمود و بعد از ساعت هشت قبل از نصف شب بمونتریال نزول اجلال فرمودند. اما از حالات و وقایع بین راه یکی تشریف شخصی از اهالی کانادا بود که بدون سابقه جذب جمال او را بسبیل رشا دلالت نمود ولدی الورود در استیشن مونتریال مسترنمکسول از دور بیدا شد. فورا بادوکالسکه طلعت پیمان و ملتزمین رکاب مبارک را بمنزل خود بردازد آن جمیع از دوستان با یکی از اصحاب جواندگه قدوم مبارک را منتظر بودند سرور و انبساطی فوق العاده یافتند. سرمهیز مسیس مکسول عرض کرد که از بس امروز مردم با تلیفون و مراسلات استفسار از نزول قدوم اطهر نمودند و من جواب داده ام

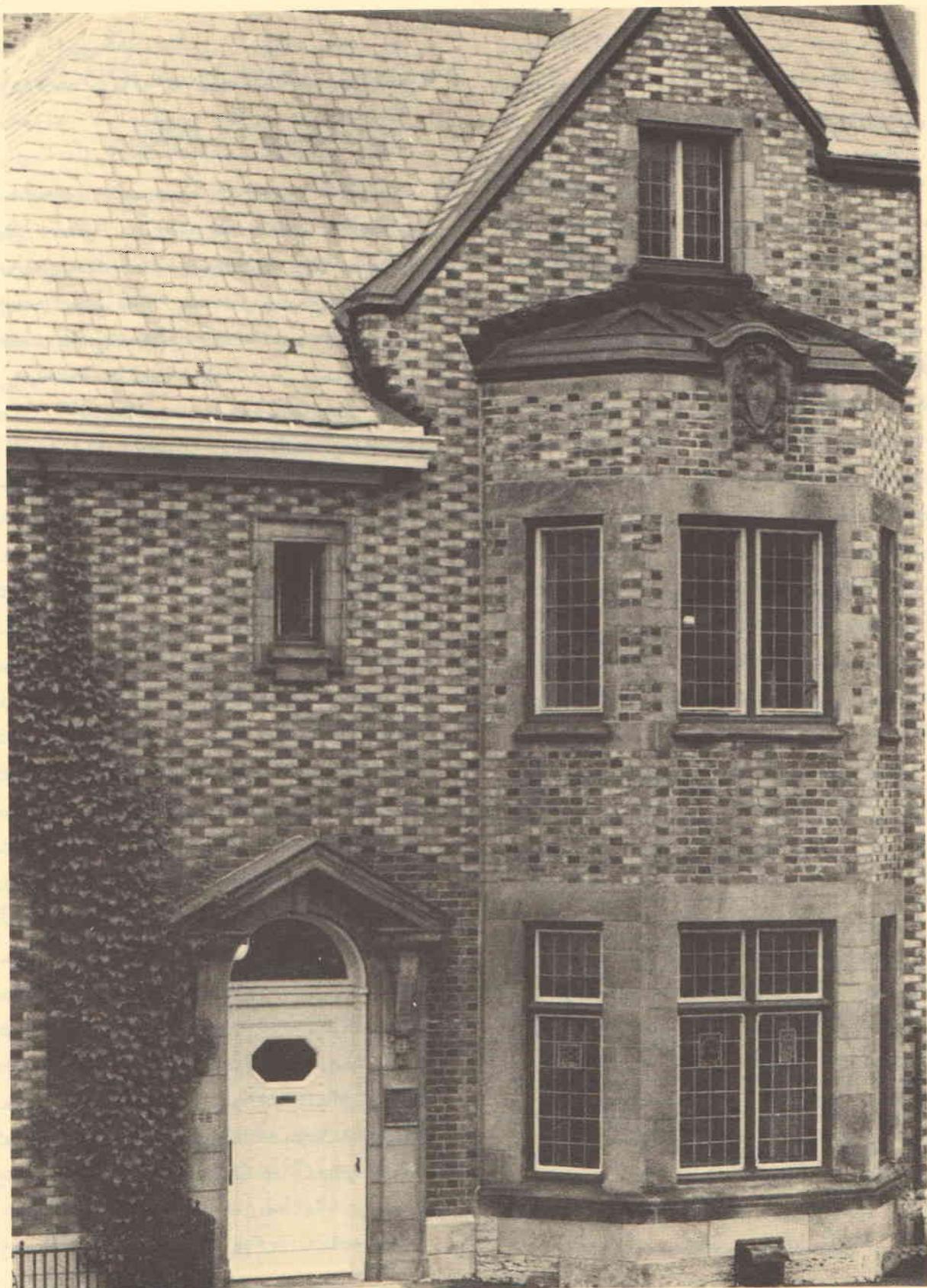
رایادگارگذا رند بعد از حضرت مسیح واقعا
حوالیون جدا از خود گذشته‌ند لفظاً بینست
که جمال مبارک می‌فرماید" یا بروهمچون
زنان رنگی و بوئی پیش‌گیریا جومردان
اندر آ وگوی در میدان فکن ."

چون سوارشند حکایت فرمودند که در راه
بغداد خیلی سخت می‌گذشت وقتی سوار ترکی
از عساکر عثمانی در چلومانمایان شدمیرزا
یحیی چون سوار را دید که با تخت رو جلال بر
اسپ نشسته با کمال حسرت ونا امیدی گفت
"ما کجا بودیم کجا می‌رویم؟ می‌گویند
جمعی اعتاق خاضع خواهد شد کی می‌شود؟"
من با او گفتم چون موهبت الهی کامل شود
نفس اعظم از این درظل کلمه الله خاضع
گردند حا لامیرزا یحیی کجاست؟ بیاید و
بینید که قوه حضرت بهاء الله گردن ایں
آمریکائی هاراکه ترکها بنظرشان هیچ‌نمی
آید چگونه خاضع فرموده که شخصی مثل
مستر مکسول آمریکائی باین خصوص خدمت
بمیرزا احمد ایرانی مینماید انتهی

شب جمعی در منزل مبارک مشرف نطق موثری
در ترقیات روحانیه و ظهور کمالات الهیه
در حقائق انسانی فرمودند بعد از آن حاضرین
هر یک رجای تشرف خصوصی و عرض سوالات می
نمود و از حواب کافی اظهار نهایت افتخار
وشادمانی می‌کردا ز حمله رئیس اشتر اکیون
دعوت از حضور انور نمود که مجمع شان بقدوم
مبارک مزین و مشرف شود و بطریاق قبول فائز
شد و چون طول کشید و باز جمعی منتظر تشرف
وسوال و جواب بودند لذا عرض شد که وجود
اطهر خسته اند باقی نفوس فردا مشرف خواهند

انوار الهی گشت عالمی را روش نمود . " و
چون بعض عمارت و مدارس از نظر انور گذشت
فرمودند" در این گونه مدارس چون تنها
درس مادیات و حکمت طبیعی خوانده می‌شود
له‌ذا نفوس تحریری که ذی فنون باشند
پیدا نمی‌شود . هر وقت حکمت الهی و طبیعی
هر دو خوانده شود نفوس عجیبه و ترقیات
عظیمه حاصل گردد، سبب ترقیات مدارس
یونان همین بود که حکمت الهی و طبیعی
را هردو تعلیم میدادند . "

چون از کلیسای موحدین عبور کردند فرمودند
"فرداندای الهی را در اینجا بلند خواهیم
نمود . " تا مرکب مبارک بکلیسای بزرگ ،
کاتولیکها (تو تردا م) رسید و خلوت بود
لذا پیاده شده برای تماشادا خل تشریف
بردند . و سعیت وزینت اطراف آن کلیسا را که
مجسمه‌های زیادی داشت بدقت ملاحظه
مینمودند و از بزرگی و آرایش آن صحبت
می‌کردند تا آنکه بیرون درب کلیسا مقابل
میدان ایستاده خطاب به ملتزمین رکاب
اقدس می‌فرمودند که " ببینید یازده نفر
حوالی چه کردند چگونه جانشانی نمودند
بشما می‌گوییم که بر اثر قدم آنها مشی کنید
چون انسان منقطع باشد عالمی را مقابله
مینمودند و با یکدیگر معاشه کردند که تحمل
هر گونه مشقتی بنمایند و هر مصیبتی را
موهبت و هر مشگلی را آسان دانند هر کس عیال
داردا و را سوده نماید هر کس ندارد مجده
بماند و راحت و حیات خود را فدا کند آن بسود
که چون از کوه پائین آمدند هر یک بطرفی
رفت و دیگر بر نگشت اینست که این گونه آثار

نمای خارجی بیت‌کسول در منزیریال که جزو اماکن مبارکه بهائی است

وموسن سعادت این قرن عظیم است اگرچه
سالها زجر والم کشیده و بلایاء شدیده دیده
ولی قوه روحانیش مانند آب حیات جا ری
اگر جسدشان با رها صدمه طیب دیده ولی
روحشان جا بخش وغیر مصلوب است چون
رحمات سفر صحراء و دریا تحمل فرموده تا باین
مالک تشریف آورده اندلدها ماما از صمیم
قلب خوش آمد و شکر تعالیم ایشان را
میگوئیم که سب انتعاش قلوب است و مایه
برکت و سعادت ابدی و حال حضرت عبدالبهاء
بلسان خود با شما محبت میفرمایند.
پس از آن قا مت زیبا بالای صحنه کلیسا می
خرا میدونطق میفرمود و صورت آن نطق
مبارک این بود:

هو الله

خدا وند عالم حمیع را از تراب خا—
فرموده حمیع رازیگ عن اصر خلق کرده کل
رایگ سلاله خلق سموده حمیع رادریگ
زمین آفریده و در ظل یک آسمان قرار داده
در حمیع احساسات مشترک خلق فرموده هیچ
تفاوته نکذاشته حمیع رایگان خلق کرده
حمیع رازرق مسدهد، حمیع رامیرو راند
حمیع راحقط میفرماید حمیع مهربان است
در هیچ فضل و رحمتی تفاوتی بین بشر
نکذاشته انسیار امیعوٹ فرموده تعالیم
الله فرستاده و آن تعالیم الله سب
الفت بن بشراست سبب ارتباط و محبت
بین قلوب است اعلان وحدت عالم انسانی
فرموده، آنجه راموانع اتحاد است مذمت
میفرماید آنجه راسب اتفاق و اتحاد است
مدح مینماید، حمیع بشر ابرات حاده رحمیع

گشت فرمودند خیرها لوقت کار است ملاحظه
خستگی ران باید نمود، جمیع را باید
ملاقات کرد.

روز ۱۹ رمضان اول ماه سپتامبر ۱۹۱۲

روز فیروز بود وندای مسیح عهد از کلیسا
موحدین بگوش دور و نزدیک رسید چون عزم
تشریف بردن با آن کنیسه فرمودند این عبید
رادر کالسکه پهلوی خود خوانند عرض شد طرف
دیگر جای نشستن هست فرمودند "بیا همیش
طرف بنشین من اگر بیینم کسی جاه طلب
و خود خواه است محض تربیت او این ملاحظات
رادارم والاچه اهمیتی دارد هر کس هر حدا
بنشیند نشته این امور کلی از اهمیت
خارج است . " و چون بکلیسا رسیدند کشی که
بیرون ایستاده منتظر بود انباهات ادب و
تعظیم بازوی مبارک را کرده تامح راب
کلیسا روی کرسی که مخصوص اسقف سود برد
و پس از سرود بتلاوت آبات کتاب اشعا که
کتابه ابلغ از تصریح بحث حضور دلیر شرق
بود مشغول شدو هر نفیسی ساذق سود آن آبات
رامخصوص آن روز مداریست بعد در معرفتی
طلعت سیمان سیان کنیس این سود که
ماها امروز مفتخرم حضور سغمی
صلحی که سیام او بامی است الله خدا و بد
اور ابرای ازاله جنگ و حدا میعوثر فرموده
لقاء ایش در این کلیسا سبب افتخار است
و تحقق امید و دعا های ما است . آب محبت
بین ملل است و مروج وحدت و اخوت نوع انسان
مقصدشان آزادی ناس از قبود و تقابلا بدار است
وارتفاع علم وحدت انسانی هیکل رافت
وصاحب نباء عظیم و ملهم افکار حدیث

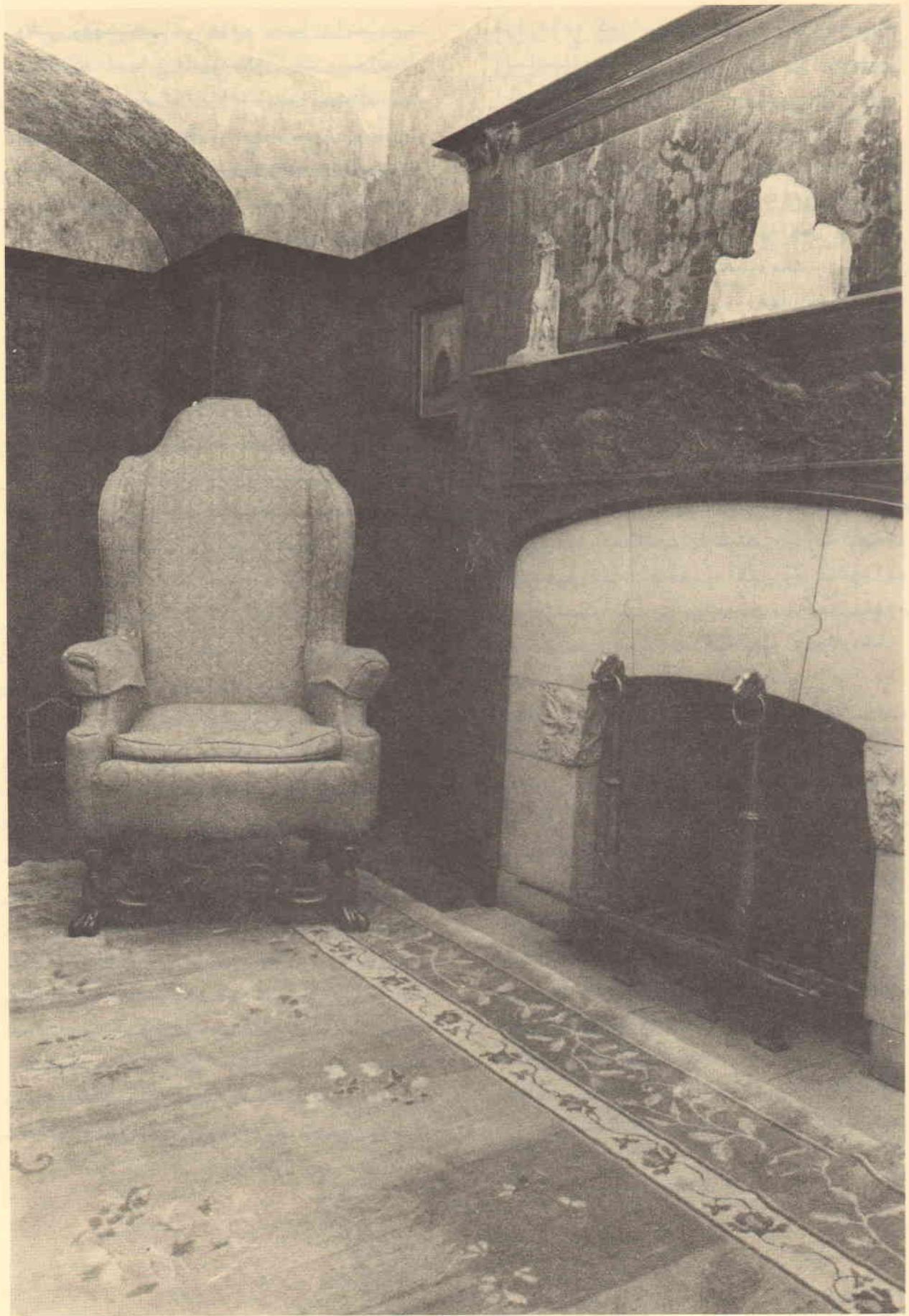
مراتب تشویق میفرماید، جمیع انبیا ای
الهی بجهت محبت بین بشر میتوانند
و جمیع کتب الهی بجهت اتحاد عالم انسانی
نازول شده ، جمیع انبیا خادم حقیقت
بودند و تعالیمشان جمیع حقیقت بوده و
حقیقت یکیست ، تعدد قبول نکنندلهم
اساس ادیان الهی جمیعاً یکی است لکن
با وجود این اسف است که تقاليدی بمیان
آمده که ابداً دخلی با ساس تعالی
انبیان دارد و چون این تقاليد مختلف است
لهذا سبب اختلاف شده و بین بشر حلال و حرام
حاصل گشته و حرب و قتالی بمیان آمده
که بنیان الهی را خراب میکنند
حیوانات درنده یکدیگر را میکشند خانمان
یکدیگر را ویران میکنند.

خدا انسان را بجهت محبت خلق فرموده به عالم
انسانی تجلی محبت کرده سبب اتحاد کائنات
محبت بوده ، جمیع انبیا مروج محبت
بودند ، حال انسان مقاومت رضای الهی
میکند ، با نچه مخالف رضای الهی است عامل
هرگونه محارراتی واقع و خونریزیها که
شده یا منبع از تعصب دینی بوده یا منبع از
از تعصب وطنی بوده یا منبع از تعصب
سیاسی لهذا عالم انسانی همیشه در عذاب
است .

در شرق تعصب بسیار بود زیرا آزادی نبود
چنان تعصی که هیچ آرامی نداشت ظلمت
تقالید احاطه کرده بود جمیع طوائف و ادیان
و جناس درنها یت عداوت و نزاع بودند در همچو
وقتی حضرت بهاء الله ظاهرشد ، اعلان
وحدت عالم انسانی فرمود که جمیع خلق
بندها خدا وندند و جمیع ادیان در ظل رحمت
یزدان خدا بجمیع مهربان است جمیع را

دوست دار و جمیع انبیا در نهایت الفت
بودند کتب آسمانی تائیدی کدیگر مینماید
با وجود این چرا با یاد بین بشر نزاع و جدال
باشد مدام ام بشر خلق کی خدا وندند و جمیع
اغنام در ظل یک چوپان ، او جمیع را دارای
میکند پس با یادگو سفت دان الهی نیز بسا
یکدیگر در کمال الفت باشند ، اگر یکی جدا
شود اور ابیا ورنده همراه نمایند ، نهایت
اینست که یکی نادان است با ید دان نمود
ناقص است با ید کامل کرد ، علیل است باشد
شفاداد ، کور است با ید بینان نمود ، ته انکه
بغض وعداوت اظهار کرد . ثانیاً حضرت
بهاء الله اعلان فرمود که دین با ید سبب
الفت و محبت باشد ، اگر دین مایه عداوت
شود نتیجه ندارد بلکه بیدینی بهتر است
زیرا سبب عداوت و بغضه بین بشر است و هر
چه سبب عداوت تست مبغوض خدا ونداست و آنچه
سبب الفت و محبت است مقبول و ممدوح اگر
دین سبب قتال و درندگی شود آن دین نیست
بیدینی بهتر است ، زیرا دین بمنزله
دوا است اگر دوا سبب مرض شود البته بیدوائی
بهتر است ، لهذا اگر دین سبب حرب و قتال
شود البته بیدینی بهتر است .

ثالثاً ، دین با یاد مطابق علم و عقل باشد
اگر مطابق علم و عقل نباشد و هماست زیرا
خدا وندعاقل عنایت فرموده تا ادراک حقائق
اشیاء کند ، حقیقت بپرستد ، اگر دین مخالف
عقل و علم باشد ممکن نیست سبب اطمینان
قلب شود ، چون سبب اطمینان نیست او هام
است ، آن را دین نمیگویند لهذا باید مسائل
دینیه را با عقل و علم تطبیق نمود تا قلب
اطمینان یابد و سبب سرور انسان شود .
رابعاً ، تعصب دینی و تعصب مذهبی و تعصب

قرارداده که این طرف فرانسا و آنطرف آلمانیاست وحال آنکه نهربرای طرفین است . این جهادها می است این چه غفلتی است ؟ چیزی را که خدا خلق نکرده ما آنرا بگمان سبب نزاع و قتال قرار میدهیم پس همه این تعصبات باطل است و در ترددخدا مبغوض ، خدا ایجاد مودت والفت و محبت فرموده و از بندگانش الفت و محبت و یگانگی خواسته ، عداوات نزدا و مردود است و اتحاد والفت مقبول ، خامسا از حمله تعالیم بهاء الله اینست که حمیع عالم باید تحصیل معارف کنند تا سوء تفاهمی که در نفوس ملل است بر طرف شود زیرا اختلافات ازو، تفاهم است اگرسو، تفاهم از میان برخیز حمیع بشر متعدد شوند و ازاله سوء تفاهم از نشر معاشر فست لهذا بر هر یکی لازم است که اولاد خود را تربیت نماید اگر پدری عا حزبا شد هیئت اجتماعیه باید اعانت نماید تا معارف تعمیم بایدو سوء تفاهم ^{ای} بشر زائل گردد .

سادسا :

آنکه نساء اسیر بودند لهذا حضرت بهاء الله اعلان وحدت حقوق رحال ونساء فرمود که مردوزن هر دو بشرنده و بندگان یک خدا و نزد خدا ذکور و اثاث نیست هر کس قلبش پاکتر و اعمالش بهتر در نزد خدا مقرب تراست خواه مردبا شد خواه زن این تفاوتی که الان مشهود است از تفاوت تربیت است زیرا نساء مثل رحال تربیت نمی شوند اگر مثل رحال تربیت شوند در حمیع مراتب متساوی شوند زیرا هر دو بشرنده و در حمیع قوی مشترک خدا تفاوتی نگذاشته .

ساععا :

وطنی و تعصب سیاسی هادم بنیان انسانیست اولاً آنکه ادیان الهی یکی است ، زیرا جمیع حقیقت است حضرت ابراهیم نداش حقیقت کرد حضرت موسی اعلان حقیقت نمود ، حضرت مسیح تا سیس حقیقت فرمود و حضرت رسول ترویج حقیقت ، جمیع انبیا خادم حقیقت بودند جمیع موسس حقیقت بودند جمیع مروج حقیقت بودند ، پس تعصب باطل است زیرا این تعصبات ادیان مخالف حقیقت است اما تعصب حنسی ، جمیع بشارازیک عائله اند بندگان یک خدا و ندیدارازیک حنسند ، تعدد در احناس نیست مادا م همه اولاد آدم ندیدیگر تعدد احناس او هام است ، ترددخدا اگلیزی نیست فرانسوی نیست ترکی نیست فرسی نیست جمیع نزد خدا سکسانند ، جمیع ایک حنسند این تقسیمات را خدا نکرده و بشر کرده لهذا مخالف حقیقت است و باطل ، هر یک دوچشم دارد و دو گوش یک سردار دویا ملاحظه نمائید که در میان حیوانات این تعصب نیست ، در میان کبوتران تعصب حنسی نیست ، کبوتر شرق ساکبوتر غرب آمیزش کند گوسفندان همه یک حنسند هیچ گوسفندی به دیگری نمیگوید تو گوسفند شرقی هستی و من غربی هر حابا شند با هم آمیزش نمایند کبوتر شرق اگر بغرب بیاید با کبوتر غرب در نهایت آمیزش است ، بکبوتر غرب نمیگوید تو غربی هستی من شرقی پس چیزی که حیوان قبول نمیکند آیا حائز است که انسان قبول کند ؟ و اما تعصب وطن همه روی زمین یک کره است یک وطن است خدا تقسیمی نکرده چه طور انسان می نماید اینها او هام است بینید جمیع اروپا یک قطعه است اما مدهایم خطوطی و همی معین کرده ایم و نهایی راحد

روشن نماینده عالم را روشنی بخشد و آن اتحاد و وحدت عالم انسانی است امیدوارم شماها سبب شوید که علم صلح عمومی در اینجا بلندگردد، یعنی دولت و ملت آمریکا سبب شوند تا عالم انسانی راحت شود، رضای الهی را حاصل نماید و الطاف الهی شرق و غرب را احاطه کند.

پروردگارا مهریان

این جمع توجه بتودا رند و مناجات بسوی تون نمایند، با نهایت تضرع و خضوع بملکوت تو بittel کنند و طلب عفو و غفران نمایند خدا یا، این جمع را محترم کن، این نفوس را مقدس نمای، انوار هدایت تابان فرما، قلوب را منور کن، نفوس را مستبشر نمای، همیشی را در ملکوت خود داخل کن و در دو حهان کامران فرما.

خدای اذلیلیم عزیز فرما، فقیریم از کنتر ملکوت غنی نمای علیلیم شفاعت کن عازیزم قدرت عنایت فرما، خدا یا بر رضای خود دلالت کن و از شئون نفس و هوی مقدس دار، خدا یا مارا بر محبت خود ثابت نمای و همیشی خلق مهریان فرما. موفق بخدمت عالم انسانی کن تا جمیع بندگان خدمت نمائیم، همیشی خلق را در دوست داریم و به همیشی شرمهریان باشیم، خدا یا تؤی مقتدر، تؤی رحیم، تؤی غفور، تؤی بزرگوار.

از این خطابه مبارک در وحدت عالم انسانی و توحید مظاہر حمانی و تعالیم بدیعه نجحان هیجان و انجذابی در نفوس مشهود که آن را شرح توان نمود. علی الخصوص از مناجات صادره از فم اطهرو علاوه از اهالی

وحدت لسان، لازم است که لسانی ایجاد نمایند که جمیع بشر تحصیل آن آن لسان نمایند پس هر نفسی محتاج دولسان است یکی خصوصی یکی عمومی تا جمیع بشر زبان یکدیگر را بدانند، سوء تفاهم نمایند جمیع باهم الفت و محبت نمایند و شرق و غرب اتحاد و اتفاق حاصل کند.

شامندا :

عالیم محتاج صلح عمومی است تا مصالح عمومی اعلان نشود عالم را حتی بادلابد دول و ملل باید محکمه کبری تشکیل نمایند تا اختلافات را بآن محکمه کبری را جمیع نمایند و آن محکمه کبری فیصل نمایند مانند اختلافاتی که بین افراد است و محکمه ئی فیصل میکند، همینطور اختلافات دول و ملل را محکمه کبری فیصل نماید تا محالی برای قتال نماند. حضرت بهاء اللہ پنجه سال پیش بحمیع ملوک نوشت و جمیع این تعالیم در الواح ملوک و سائرین مندرج و چهل سال قبل در هندوستان طبع و نشر شد تا تعصب میان بشر محوگردد، لهذا کسانی که متابعت حضرت بهاء اللہ نموده اندحال در نهایت الفت و اتحادندگون در محلس آنها وارد می شوند مسیحی، یهودی، زردشتی و مسلمان همه در نهایت الفت و محبتند و جمیع مذاکرات شان درباره رفع سوء تفاهم ام است باری من چون با مریکا آمد میبینم مردمانش خیلی محترم و حکومت عادل است و ملت در نهایت نجابت از خدا میخواهم که این دولت عادله و ملت محترمه سبب شوند که اعلان صلح عمومی و وحدت عالم انسانی شود، اسباب الفت جمیع ملل گردند چرا غای

هتل ساد هرجه مسترو مس ماسول حنین
و ائین نمودند مفیدیا فتاد.

روز ۲۵ رمضان سیاشر
صح سعادت‌آرزوی و قنوت و توحه مملکت
ملکوت مس مکسول ساخت اطهر مشترف
و عرض نمود که انقلاب و انحصار نفوذ به
درجه ئیست که حتی همسایه ماکه سابق
ما را ملامت مینموده ای حون خود مشرف شده
ئی اختیار کشته . الان تلیفون کرده و
رحای تشریف فرمائی مبارک بمنزل خود
نموده و همین رحاداً روز کالسکه
اور اسای سواری و کردش قبول فرمایند
سعادت‌آرزوی و تشویق همسایه های هتل
تشریف سرده سه اطاق را بکراه گرفتند
و در مرأحت بعض ایکشترهای قیمتی را اسای
خشش و انعام خرد فرمودند و چون بمنزل
رسیده‌جمعی که مستظر تشریف بودند از بیانات
مارکه قوت و روحانیتی تازه حستند و از
حمله کلمات مبارک در منع تقالید و دفع
عواقد و رسومی که مخالف بای اساس ادیان
الله است این بود که " حون نفوس
ترتیت یافته مینموده کشیش‌هایان
و شراب را در دست کرفته نفسی آن میدمند
و می‌کویند این نان و شراب جسد و خون مسیح
است و با پا قرار گتاه نزد قسیسه‌اعظم
خطای نفوذ می‌شود البتہ از مشاهده این
کوهه امور مردمان با شعور از مذهب بزرگ
محسوس دوکلی بیدن مشوند ". الی اخر
سیاهه الاحلى . وقت نهار جمعی را سرمیز
احفای نموده می‌فرمودند " بائید در متیریا ل
کانادا در چنین منزلی طبع آقا میرزا حمد
پلوا برای خوردن هم مزه و حکایت دارد

آنچا جمعی ترک و عرب آخر محلس در کلسا
بمحبت اظهار خلوص و خپوه حضور مارک
مشرف شدند از آن بعد انقلاب عظیمی در نقوص
افتاد و شوری دیگر در مجامع شهر بود کی می
گفت دینی که امروز و حال تدبیق است
آنین بهائی است. دیگری میگفت خوب شد
نمدم و اسن ندا راشند. عصر جمعیت
زیادی از احساس مختلفه سالیفون احازه
خواسته مشرف شدید. بعضی ترکها شور و روز
محذوف حمال و حاضر سرم قرب و وصال بودند
آن شب از دحام نقوص زاده ترشد ولسان مارک
در ترقیات نوع اساسی و تمدن و مدبیت
آسمانی و تولیدتاسی حسان ناطق و حذف
و تسلسل وقدرت سان مارک نوعی سودکه
تاج از سرمهارک افتاد و مومی مشکل کوی
مانند دلهای مشتا قان آشفته و پر شان شد
سان حالت ساز متھا وزاریم ساعت نطق
فرمودند آخری تاج از مان جمعیت عبور
فرمودند اطاقد مارک تشریف بر دیدولی
جمعیت قرار و سکون سافت و مشتا ق حاها
دل رعطا را راحت بکذاشت ساز ظریرهای
نقوص بجمع مشتا قان در آمد و در مسائل
روحانیه و تقای روح طقی سرم سرب و متوجه
فرموده حون ساطق مارک تشریف بر دید
ساز بعضی رحای تشرف نموده. هر که
مسئلتی داشت و رحای میمود و اظهار
خلوص و خضوعی میکرد و مورد عداستی میشد
از حمله خانمی عرض کرد طفل کو حکمن با انکه
هیوز مشعر نبیست در خانه عکس مارک را مفایل
خود میکذا ردای محبوب من ای محبوب من
میخواند فرمودند، "اگر دلیل بر محبت
خود شما است" و دیگر آن شب فرمودند
فرد اسید بیشتر سرویم منزل مسافر اراد

قبيل مسائل مفصله از فم مبارک جاري و
نازل والسن جميع در حضور غياب بمدح
وثناء ناطق آن روز منزل راهتل (وندزور)
قرار فرمودند. شب چون از هتل بمجموع
منزل مستر و مس مکسول تشريف ميردند
سوارترا موات شدند عرض شد كال سكه بطلبيم
فرمودند "حال مسئله ئى نىست صرفه در اين
است تفاوت كرايه يك دولاري ميشود. " اين
طور مصارف شخصي را ملاحظه ميرمودنداما
چون منزل مستر مکسول رسيدند بخدمات خاصه
هريک يك ليره عنایت فرمودند. آن شب
با آنكه در دوتالا که بهم متصل بود صفحه در
صف كرسی چده بودند با زجاجی نشست
جميع نبودولی جای دوستان شرقی خیلی
خالي و نمایان که بیننداز نقطه مبارک
در نقاеч عالم طبیعت و اكمال آن بتربیت
الهي چه شوق و شوری در دلها وجه جذبه
وسوروی در سرها افتادا آنکه بعد از بسط
مبارک يك يك دستدادند و مورد عنایت
گشتند باز چون بالا تشريف شدند اکثری مشرف
شدند على الخصوص نفوسيکه تازه آمده
بودند.

روز ۲۱ رمضان ۳ سپتامبر

صبح هواي باران ومه بود دهتل بعضی از
روزنماه هائیکه مقالاتی از بیانات مبارکه
و شرح مجلس شب گذشته داشت بحضور مبارک
تقديم گردید آن روز دكتور فريeditازه از بستان
رسيدند بخدمات آستان ملحق شدو چون نفوسي
از پروفسورها وکشيشها مشرف شدند. بیانات
مبارکه در روابط نفوس انسانيه و صلح
عموم و شرح تعصبات ضره بود بالا خص نطق
مبارک برای پروفسور دار الفنون و خصوص

همچنین فرمودند "شكري نعماء الهيه هنگام
سختي و زحمت لازم زيرا در بحبوهه نعمت هر
نفسی ميتوانند شاكر باشد. حکایتی است که
سلطان محمود خربزه ئى را بريدوا با زداد
ايا زميخوردوا ظها رشکر و سور مينمود آخسر
چون سلطان خود قدری از آن خربزه چشید
ديدبسيا رتلخ است ازايا زيرسيده خربزه
باين تلخي را چگونه خوردي و ملال نياوردي
جواب گفت که من آزدست سلطان نعمتهای
گوناگون بسيا رل ذيذوشيرين خورده بودم لهذا
سراوار ندانستم که يکمرتبه تلخي
بيين و اظهار ملال کنم پس انسانيکه
غرق نعماء الهي است اگر وقتی حزئی
رحمتی بینندن بآيد متاثر شود و موهب الهي
رافرا موش کند" انتهى
عصر جمعی از پروفسورها وکشيشها و روزنامه
نويسهای کي بعد از ديجري مشرف ميشدند
و در اطاق مبارک سما و رواسب چاي و ميوه
و شيريني چده و خدام ايراني بالباس
شرقی بخدمت مشغول و اين سبک و طرز در انتظار
حلوه غريبی داشت که حتى در روزنامه ها
مندرج و مذكور و از جمله بیانات مبارکه
اين بودکه " جنانچه بسبب مدنیت مادي
صناعي ترقی نموده علوم و فنون توسيع
يا فته همین قسم اسباب حرب و قتال و -
خوب ريزی و هدم بنيان انساني و مشكلات
سياسي نيزا شتدا دجسته پس اين مدنیت
جسماني بدون قوه معنویه و مدنیت الهي
سبب راحت تمام و آسایش تام نشود بلکه م
مشكلات بيشتر شود و شدائدا زدایا بد" و هم
چنین فرمودند تازه دولت آمريكا پانزده
مليون دلار برای مصارف كشتی هنگي مهيا
نموده ولا بد برای نست که قبل از صلح عمومی
هنگي عظيم واقع شود. " ازاين

میرود آخرا لامرسوار اتومبیل میشوند هرچه
 اتومبیل چی میپرسد بکدام هتل بر روم
 چون اسم هتل در نظر مبارک نبود راه راست
 رانشان میدهنند تا آنکه بفتحه بهتل میرسند
 با موی پریشان ولب خستدان حکایت
 گم شدن راه رانموده فرمودند وقتی در ارض
 اقدس آفاق راج را کم کرد بسا و
 گفتم افسار حیوان را ول کن چون بحال
 خود گذاشت شدالاغ یکسر بمنزل رفت امروز
 هم من اتومبیل چی را بر راه راست اشارت
 کردم اتفاقاً میان همه این هتل ها بمنزل
 مقصود رسید. خلاصه شب با شوکت و جلالی
 آسمانی بمجمع اشتراکیون نزول اجلال
 فرمودند و چین و رود مبارک جمعیت از دو طرف
 ایستاده میر مجلس که در حالت نطق بود
 با استقبال آمد بانها یت تعظیم تا صحنه
 خطابه با زوی مبارک را گرفته خوش آمد
 میگفت و از حمله عبارتش در معرفی طلعت
 انور این بود که حال حضرت عبدالبهاء
 اسن اساس یکانگی و آسایش و علوم ساکین
 را باماها تعلیم میدهند و چون طلعت پیمان
 خطابه ئی مفصل در مسئله اقتصاد و اعتدال
 و انتظام امور و آسایش جمهور ادا فرمودند
 با رها جمعیت بولوله و هلله در آمدند و دست
 زدن و اظهار شادمانی نمودند و آخ رئیس پس
 از اجازه مبارک گفت هر کس از اهل مجلس
 سئوالی دارد روی ورقه ئی تحریر و تقدیم
 نماید. هر سؤال و مسئله ئی که جواب
 میفرمودند هیجان و هلله جمعیت بیشتر
 میشد و صدای دست زدن و ولوله نفوس عمارت
 را بزلزله میانداخت چندان طول کشید
 که اهل مجلس زیاده بر آن طول مجلس
 را مخالف ادب و منافی صحت مبارک گفتند
 چون حرکت فرمودند جمعیت تا وقت سوار

شخص مذکور ذوق ولذت غریبی داشت که با و
 پس از شرح مفصلی از تعالیم قلم اعلی
 فرمودند " اینست مقصد اهل بہاء آیا
 تونمیخواهی این کار را بکنی توهم بکوش
 تعالیم انسانی وحدت حقیقی یا بدد
 از تعصبات فارغ و از جنگ و جدال آسوده
 شود کوشش ما برای اینست . حضرت بہاء اللہ
 باب وسیعی بروجوه مفتوح فرمود، مثلا
 در وقتی که اهل ادیان و اوطان و احنا س
 و ملل مختلفه یکدیگر را کافر و ملعون و
 مردود میدانستند با هل عالم چنین
 خطاب فرمود که ای اهل عالم همه باریک
 دارید و برگ یکشا خسار" انتهی
 کشیش کلیسای سیاهان مشرف و وعده خواهی
 نمود از قلت مجال و عدم فرست عذرخواستند
 با آنکه مقدم مبارک دو سه روزی اقامست
 در مونتريال بود لکن یک هفته طول کشید
 و آوازه طلعت بیمثال شهره شهرو اطراف
 گردید. روزنامه هایی که تفاصیل محافل
 وصل و لقا و اوصاف روی دلربارا حاوی بود
 و بجهت ارسال بمحافل شرق خدام حضور
 طلبیده بودندیک اطاق را پر نموده بود
 عصرگاهی رجال و نساء محترمه را باستماع
 ندای احلی سور دل و حان میبخشیدند، کاهی
 پوسته و عرائض شرق و غرب را ملاحظه
 میفرمودند، گهی سحاب مسائل مهمه
 میپرداختند و وقتی بانجه سبب ترقی عالم
 نسوان و جاذب تاء، ظیدات ملکوت یزدان بود
 لسان میگشودند. چون اکثر مرخص شدند
 و هیکل اقدس بسیار خسته برای گردش و رفع
 خستگی تنها تشریف برده سوار ترا مسوی
 میشوند یک مرتبه میبینند خیلی از شهر دور
 شدن دباترن دیگر مراعت میفرمایند اتفاقاً
 آن ترن هم از راه دیگر از شهر بیرون

میرفتند و نصف راه تابا لای کوه مثل دیوار
 یکلی سر بالا بود وقتی سوار شدند فرمودند
 این اطاق مثل بالونی میماند که در هوا
 پرواز مینماید" چون انسان نظر پیائین
 مینمود و حشت میگرد و چون پیاده شدند
 بالای کوه مشی میفرمودند و سواد شهر و نهرها
 و کوه و بلاغها در زیر نظر مبارک بود و نقشه
 شهر مثل صفحه و خریطه رنگینی مینمود در
 آنجا ترجمه بعضی از جرائد که تازه در
 اوصاف مبارک و شرح مجامع آن روز عصر نشر
 شده بود چون بعرض مبارک رسید بفتحه فریاد
 برآوردند که "ای بهاء اللہ بقربانت
 ای بهاء اللہ بفدايت حرفي زده ائی
 که منکرند اراده امر عظیمی تاسیس
 فرموده ئی که هر مجمعی راقانع نماید
 هر فرقه ئی بر عظمتش گواهی دهد رکنائیں
 ارواح را با هتزا آر دتیا سفهار اهیجان
 دهد روحانیون را روحانیت بخشد، موحدین
 را بحقیقت توحید آگاه نماید اشتراکیون
 را راضی و شاکر گردند، مجالس صلح را بنشاط
 و طرف آرد، هیچ حزبی جز خپوع مفتری
 نیابد. این معجزه است این اقوی قوای
 عالم وجود است این تائید جمال مبارک است
 والا اگر پای لنگ و شلی را شفادادن معجزه
 باشد این کارا زقدرتی مومیائی بر میاید
 شان و هنری نیست الی اخربیانه الاحلى
 ازان جای منزل مستر و مس مکسول تشریف
 بر دند پوسته شرق بحضور انور تقدیم شد
 و عرائض احبا ازل حاظ مبارک میگذشت منجمله
 مطالی در خصوص عظمت سفر مبارک از تحریر
 حضرت حیدر قبل علی رو حیفه بسمع اطهر
 رسید فرمودند "بلی قدر و عظمت این سفر
 هنوز معلوم نیست بعد معلوم میشود چون

شدن با سجود و خپوع از دل وجان طائف حول
 مبارک بودند بارها آن شب لسان مطهر بشکر
 نصرت و حمایت جمال مبارک ناطق که
 "الحمد لله تائیدات ملکوت ابھی پی در
 بی میرسد. مستر وودگاک از اجایی کانادا
 همیشه میگفت مونتریال شهر کاتولیک هاست
 و مرکز تعصب حال بیا دید بیندچ خبر است
 از کاتولیکها ابداصدائی نیست".

روز ۲۲ رمضان ۴ سپتامبر

تفصیل مجلس اشتراکیون و شهرت قوت بیان
 و نفوذ برها ن طلعت پیمان در جرائد السن
 و افواه عموم بود و نفوذ کثیره تازه
 بمحض اطهر مشرف میشند و احبا نشاط و سرور
 خود را از مشاهده قوت و نفوذ امرالله بعرض
 میرسانند و جواب از لسان عنایت میشنیدند
 که "عظمت تعالیم حضرت بهاء اللہ وقتی
 معلوم میشود که بموضع عمل واحد آید
 هنوز از صدیکی اجرانشده شما حال بایدهم
 فکر تان این باشد که این تعالیم مبارکه
 را اجرا دارید"

چون ترجمه بعضی از جرائد بحضور مبارک عرض
 شد مکرر فرمودند "دیگر تائیدات جمال
 مبارک است که میرسدولا اگر پادشاه ایران
 باینجا می‌دمم کن نبودیکی از این گونه
 مجالس را مهیا کند"

آن روز عصر بجهت تغیر حال ورفع خستگی چون
 عزم گردش فرمودند از طبقه هفتم با اطاق
 کهربائی (اسانسور) پائین تشریف برده
 سوار اتومبیل شدند و خدام حضور نیز در رکاب
 مبارک مشرف بودند تا مرکب مبارک بدامنه
 کوهی خارج شهر رسید که کوه اول تفرجگاه
 عمومی بود و بواسطه واگون کهربائی بالا

ما مقصدی از این سفر حزب‌عیو دیت آستان احادیث
نداشتیم لهذا تائید رسید و بارقه عنایت
وتوفیق دمید بعد فرمودند و وقتیکه حضرت
رسول پمده هیرت فرمود و صون الٰهی
شامل شد در معیت آنحضرت اسپکر بودیا و
فرمودند "لاتحزن ان الله معنا" این کلمه
سبب خلافت او شدکه گفتند کلمه معنا شامل
حال او نیز بوده و از این کلمه نفوسي
استدلالها نمودند حال این موہت نیز قدرش
علوم نیست انتی

وجون در منزل مسیس مکسول ش محلس مهبا
شد درخصوص اخوت روحانیه و مسائل اقتصادی
و تعالیم حضرت بهاء الله که سبب نحاج
و فلاح و رستگاری ام است خطابه مبارکه
راتا شریونفوذی دیگر بود و محلس آن شب
هم مخصوص بود و همیع نفوس خواراک و شریعت
وشیرینی موعودکه اکثرا هل محلس از نفوس
محترمه امریک و ترک و عرب بالاسهای
فاخر رسمی بودند وكل مفتون و محظوظ
گفتار رورفتا ر طلعت عهدیزدایی.

روز ۲۳ رمضان ۵ سپتامبر
کشیش سرگ مونترال در محض اطهار مشرف
شدواز استماع نطق مبارک در مقصود از ظهور
مسیح و مظاہر مقدسه سارها اطهار شکروش
نمودوا ز معاافل و خطابه های مبارکه
اطهار مسرت کرد فرمودند "امشب همان
در کلیسا متوذیست صحت میکنم اگر میسل
دارید بیایید" و دیگر محرر جریده و محلسه
توران تو تازه مشرف و مقاله های مفصل از
تاریخ و تعالیم امر مبارک بانهاست
افتخار و شف تحریر و ضبط نمود و همچنان
از نفوسي که تازه بشرف لقای انور فائز

حاخام سرگ اسرائیلیان بودکه شوق
و ذوقی عجیب از شنیدن بیانات مبارک یافت
وازحمله کلمات مبارکه باز آن روز این بود
که "تایحال در تاریخ عالم دیده نشده
که این قسم احزاب بر عظمت امرالله
شهادت دهنده تی اشتراکیون بگویند که
این همه فلاسفه در مسائل اقتصادی کتب
تالیف نمودند ولی باز امراهانی حل مشکلات
منماید" شب جون مرکب مبارک بکلیسا
سرگ متوجه بست رسید در اینجا اعلانی بواسطه
جراغ سرق سالای کلیسا زاده بودند که ترجمه
آن این بودکه "بیغمبر شرق امشب در اصول
دین بهائی و سعادت عالم انسانی در این
کنیسه نطق میفرماید" وجون ترجمه این
اعلان بعرض مبارک رسید فرمودند" کم کم
مردم ماراسم پیغمبری مشهور نمودند
کاش این اسم را سرمهیدا شنید" آن بودکه در
ین خطابه مبارکه آتشب مکرا اظهار
عیو دیت نسبت با آستان احادیث فرمودند اول
در اطاق کلیسا حمعی از قسیسها بادب و خصوصی
مشرف شدند که واقعه این بودی عدد ر صحنه
خطابه حلlos فرمودند کشیش اظهار خوش آمد
را سیرخاستن حمعیت نمود فوراً همه ایستاده
اشارت تعظیم و احترام نمودند بعد از نطق
قسیس در متروک ماندن احکام انجیل
واحتیاج غرب احکام صلح و اتحاد و ترغیب
نفوس را صفا، خطاب و تعالیم بدیعه حضرت
عبدالله، آنگاه طلعت عهد الله قیام
و خطابه ئی در عدم انقطاع فیوضات الهیه
وقوت و قدرت سلطنت ربانیه و تعالیم بدیعه
ادا فرمودند که عموم را در دیانت الٰهی
انتباه و بیداری بخشیدند و یوعیکه شخص

نمونه ئی از قیام وقدرت و نفوذ امیر
مبارکست . آن روز عزم حرکت داشتند
ولی چون شب گذشته که از کلیسا بیرون
تشریف آوردن در عرق داشتند و بواسطه سرما
زکام عارض و مداری مبارک گرفته بود
لذا در حرکت موكب اقدس چند روز تا خیر
واقع و حزب منزل مستر و مس مکسول حائی
تشریف نمیبردند و در خود هتل نفوس مشرف
میشدند مس مکسول آن روز عرض مینمود ،
وقتی که در عکا مشرف شدم ازا ولاد بکلی
ما بوس بودم الحمد لله رجای من و دعای
مبارک در روضه مبارکه مستحاب شد خیلی
در باره ا و وظفل عنایت نموده فرمودند :
"اطفال زیست خانه اند منزلی که طفل
ندارد مدل اینست که جراغ ندارد عرض
کرد شوهر من ساق من میگفت توها هی
هستی خود می داشی ولی کاری بمنداشت
باش اما حالا از تشریف فرمائی مبارک انقدر
افتخار دارد که اکرسلاتن بنزل ما
میامدند این نوع افتخار نمی تند و می
این اطاق مبارک را در خانه خود متبزرک
می داشم و هیچ کس را نمی کناریم در این
اطاق سما دواز حمله بیانات مبارکه به
مستر مکسول و سائرین این بودکه " شما ها
باید ناجده سب آسایش عالم انسانی است
تشتت نمایند ، بیتمها را نوازش کنند
کرسنه ها را سیر نمایند ، بر هنر ها
را بپوشانند ، بیچاره ها را دست کنند

تا مقبول در کاه الهی شود .

از جمله بیاناتی که در الواح مبارکه از
 Flem اطهار آن ایام صادر اینست " احیای
شهر کلیفورنیا علی الخصوص سان فرانسیسکو
از پستانه و فریاد کردن عجز وزاری نمودند

حلیلی موسوم بمستر ریگردر (قاضی) که
او صاف مبارک را شنید و آتشب اول تشرف
ا و بحضور مبارک بود بعد از خطابه مبارک
برخاسته گفت " بعضی گمان نموده بودند
که سلسله انبیا و فیوضات خدا محدود است
و منقطع حال ما کمال افتخار را داریم که
بگوش خود این تعالیم شنیدیم از پیغمبری
شرقی که حانشین انبیای الهیست و هرگز
بیام ایشان را فرا موش نخواهیم نمود .
الحق این تعالیم ملح عمومی وحدت
عالی انسانی و توزیع شروت با این قانون
صحیح اقتصادی و مواسات و تساوی حقوق
ولسان عمومی حمیع اساس ترقیات عالم
انسانی است (بعد قسیس کلیسا برخاسته
گفت) این اشتیاه سرگی است که بعضی
گمان میکنند عالم غرب بکمال رسیده
و در شرق تعالیم و فیوضاتی نیست که غرب
محاج بآن باشد و حال آنکه حضرت عبدالبهاء
مطالی مسفر ماندکه ماتحال آن را
نشنیده وادر اک نموده ایم . " پس از آن
بعض احیای مبارک و تشکر قاضی مذکور از قبل
عموم مجلس ختم شد و در اطاق کلیسا کشیشها
انقدر خاضع و مفتون بودند که نمیدانستند
بیه لسان حضور مبارک اظهار خلوص نمایند
علی الخصوص مستر ریگردر که مکررا اظهار
اقبال وايمان مینمود .

روز ۲۴ رمضان ۶ سیتمبر

صح چون سا طاق خدام حضور تشریف آوردن
چشم مبارک بانبار حراجی افتاد که
ملازمان بجهت ارسال بمحامع شرق طلبیده
بودند تعجب کرده فرمودند " چه کرده اند ؟
اینهمه حراجی در ای جلس عرض شد اینها

و زمان خود کامل و تجدد آئین بیزدا ن و ظهور
مظہرفیوضات رحمن در هر کوری لازم و واجب
اینست که اهل حقیقت و معنی پی با سرار
الهی بر دندوا زرموزکتاب واقف شدند و حق
را مختار و فیوضات اور اغیر محدود دواب
رحمتیش را غیر مسدود دانستند بجمعیت انبیاء
مومن شدند و لانفرق بین احمد بن رسله گفتند
اما اهل صورت و محا زبت قالید تمسک جستند
و بوا و هام افتادند و متشابهات آیات را وسیله
انکار ا مر رب البینات نموده دیپش شما شکر
کنید خدارا که پی بحقیقت بر دیدندای الهی
را بابی گفتید، ترک تعالید نمودید و بسر
توحید اگاه شدید شکر کنید خدارا شکر کنید
خدارا انتبه

کلمات و بیانات مبارکه همه دروس ایسا
و نصائح و مواعظ الهیه و وداع با احباب ایسا
که " من تخمی افشارندم شما باید آن را
آیه ای کنید، نقوس را بادآب الهی تربیت
نمائید روحانی کنید، بوحدت عالیم
انسانی خدمت بصلح عمومی دلالت نمائید"
آن روز عصر شرحی از ایام سجن میرزا کرک
میفرمودند و ذکر مرأجعت بارض اقدس
مینمودند بعضی عرض کردند که مراجعت بعکا
شاپیل سبز رحمت و حودا قدس شود و با زیبای
گرفتاری فراهم آید فرمودند "خیر آن دستگاه
پیشیده شد و آن بساط برهم خورد بقدره آن
ایام سخت بود که همه یقین داشتند که جون
هیئت تفتیش مراجعت باسلامیول نمایند
عبدالبهار ایسی نام و نشان خواهند نمود ولی
خدانخواست اما چون بجهت امر الهی حس
بودیم نه امور سیاسی لهذا در حبس ابد
دلتنگ نبودیم و اضطرابی نداشتیم یعنی

والحال شدید کردن لهدتا حال مصمم آن
شدم که یکسفری بکلیفورنیا نمایم انتبه

روز ۲۵ رمضان ۷ سپتامبر

از جمله بیانات مبارک در مجمع هتل این بودکه : " چنانچه در عالم حسماً فی فصل اربعه است در عالم دیانت هم بهارالله و ربیع روحانی است که چون فیض الله منقطع شود اشعاً روحداً ز طراوت بازماند و خمودت خزان احاطه کند مانندزمستان گردد . نفوس افسرده و پریشان شوندوار اراضی قلوب پرخا روخاشاک . نه گلی نه سنبلی نه سری نه صفائی نه طراوتی و نه انبساطی لهذا با زربیط الله خیمه برافرازد ، حدایق عالم انسانی سرسیز و خرم شود لطفاً فست و طراوت بی نهایت باید ، کلهای حقایق بشکفوشاً شجاً روجوداً شمار باقیه آرداین است سنت الله و مقتضای عالم خلق است و اینست سبب تعدد ظهور مظاہر مقدسه و تجدید آئین و تجدد احکام دیانت الی آخر بیانه الاخلی . و اما عصر بیانات مبارکه در وحدت اصول و اساس ادیان الله و اختلاف اوهام مقایعه ای اتنی عده دکان

اساس ادیان الهیه یکی است و مقصداً م
ومذاهب عالم مقصد واحد زیرا جمیع معتقد
بوحدانیت الهی هستند و بواسطه رابیس
خلق و خالق لازم میدانند، تهایت اینست
که اسرائیلیان آخر و بواسطه راحضرت موسی
میگویندو مسیحیان حضرت عیسی و مسلمانان
حضرت محمد رسول الله و فارسیان حضرت
زردشت ولی اختلافشان بر سر اسام است اگر
اسم را از میان برداری جمیع میبینند که
مقصدشان مقصد واحد بوده و هر شریعتی در عصر

و دیگر شرح شوق و شورا جبا که چون پروانه طائف حول مبارک بودند بتحریر نیاید تا ساعت نه که ترن حرکت نموده همه دوستان نالان از هجران روی تابان بودند و انسان متاخر که وجود مبارک آنی آسایاش نمی‌بیند خواست و قبول راحت نمی‌فرمودحتی در راه در ترن چون ترجمه مقاالت و جرائد و عرائض احبا از حضور انور گذشت بمدور جواب و عنایات پرداختند و بعضی الواح بخط مبارک صادر گشت و چون خیلی خسته شدند بمناسبتی شرحی درخصوص نزول مسیح از سماء تقدیم کردند فرمودند که بصريح انجیل در ظهورا ول هم با آنکه آن حضرت از مریم متولد شده بود فرمود من از آسمان آمده ام پس مامودا آسمان علوا مژده رفعت و عظمت مظہر الہی است که بصرف قوه ملکوتی وقدرت رباني امر الله راجاري می‌فرمایدنه بشئون ملکی . انتهى و گاهی که نظر مبارک بسیزی صحراء و خرمی اطراف می‌افتاد و در و دخانه ها و دریاچه های بین راه از نظر اطهر می‌گذشت بذکر و یاد جمال مبارک می‌پرداختند، وقت نهار فرمودند شما نهار بخورید من تاخوب گرسنه نشوم چیزی نمی‌خورم بعد از آن هوا بسیار گرم شدوا زشن سرعت ترن با وجود ساده بواب گرد و غبار زیاد گشت و هیکل انور خیلی خسته تا مرکب مبارک بشهر توران تور سید و ترن تبدیل شد، قدری مشی نمودند و اظهار رخستگی می‌فرمودند که هنوز راهی طی نکرده خسته شده ایم چگونه این طول مسافت راه کلیفرنیا را طی خواهیم کرد ولی چه باید کردد رطريق الہی باید صدمات راعنایات دانست و زحمت راعظ موهبت شب چون دیر به بوفالو نزول اجلال فرمودند لهذا حسب الامر بحال اطلاع داده نشد.

دیگران گمان می‌کردند که بعد از آزادی من در میان اعراب علم استقلال بلند می‌کنم و آنها را با خود متحدمینمایم به بینید این چقدر نادانیست . " انتهى

و چون آن روز آخرا قا مت مبارک در مونتریا ل بود احبابی قدیم و جدید همه اظهار حزن و تاثر مینمودند و از لسان عنایت بیانات تسلی آمیزی می‌شنیدند و بقرب معنوی و تائید و فیض آسمانی بشارت و نوید می‌افتند

روز ۲۷ رمضان ۹ سپتember

صبح چون حساب مصاريف یک هفته اقامت در هوتل نمودند هفت تصدیل اربود و دیگر چنانکه همیشه حین حرکت حانطه های مبارک را به بنده می‌سپردند آن روز هم امر بنقل و محافظت فرمودند ولی این بعد غفلت نمود و ملازم می‌شوند هوتل اسیاب مبارک راهم با سایر اشیاء از راه دیگر پائین بر دند چون ملاحظه نمودند که بنده از اسیاب مبارک جدا مانند فرمودند: " با وجود این همه تاکید و مواظب باز غفلت نمودی حال آنکه در آنها اسناد و امامات بسیار مهمه ایست که من می‌خواهم به کتب خانه لندن و پاریس بسپارم این بود که من اینقدر تاکید نمودم والا چیز دیگر ابدا پیش من اهمیت ندارد . " امادرا یستگاه خط آهن چون مملکت کانادا در تحت حکومت انگلیز بود لهذا هنگام دخول و خروج بایستی اسیاب مسافرین و مال التجاره همه از گمرک بگذرد لهذا آن روز باز بعرض مبارک رسانیدند که مدیر و ملازم گمرک گفته اند که اسیابی که متعلق با هل بهاء است دیدن لازم ندارد و کمال اطمینان حاصل است لهذا وجه مبارک چون گل شکفته ، شرجی از مراتب صدق و امانت که مایه اطمینان و راحت من و فی الامكان است بیان فرمودند .

حضرت محمد امین حبیب، عده میاز خانی خوش افتخرا خود را زد

لروح مبارک کہ بافتخار احبا و اماء رحمان ایالات کانادا صبح
چھارشنبہ پنجم آپریل سنہ ۱۹۱۶ درباغچہ خارج روپہ مبارکہ
در بهجتی از فم مرکز میثاق صادر گشت

بی دربی رسدونصرت عظیمی حاصل گردد بلکه
انشاء الله نداء ملکوت الله بمسامع
اسکیموهای اهالی جزائر شمال کانادا و
گرین لندبرسدن .
اگر در گرین لندن از افراد محبت الهی شعله زندگی
جمعی خیخ های آن مملکت آب شود و سرما به
اعتدال مبدل گردد یعنی قلوب حرارت
محبت الله یابد ، آن خطه و دیار گلشن
الله شود و بوستان ربانی گردد و نفوس ما نند
اشعار پر شمرده بناست طراوت و لطافت تزئین
یا بند . همت لازم است همت .

اگر همتی نمایید که در میان اسکیموها
نفحات الهی منتشر شود تا ثیر شدید دار دخدا
در قران عظیم می فرماید که روزی آید که
انوار توحید بر جمیع آفاق بتابد" و اشرق ت
الارض بنور بریها " بعنی زمین بنور خدا
روشن می شود آن نور نور توحید است لاله الا
الله مملکت و جز ائم اسکیموها نیز از قطعات
ارض است با یاد از هدایت کبری بهره مند گردد

وعليكم وعليكن التحيه

وَاللّٰهُمَا

٦

احبا واماء رحمن درایالات کانادا ،
نیوفوندلند، پرنس ادوارد آیلند ،
نیوا سکوشیا ، نیوبرنزویک، بریتیش
کلمبیا، یوکان، مانیتوبه، یونکادا ،
کیواتین، جزائر فرنکلین، وگرین لند
علیهم وعلیهی التحیه والتناء :

هـ وـ اـ لـ

ای ایناء و بیات ملکوت :
هر چند در اکثر مدارا ن ایالات متحده الحمد لله
نفحات الله منتشر و حم غیری بملکوت الله
متوجه و ناظر ، ولی در بعضی ایالات چنانچه
باید و شاید علم توحید لذت داشته و است زار
کتب الهیه منتشر نگردیده . باید بهم مت
یاران علم توحید را ان دیا رموج زند
و تعالیم الهیه انتشار بادتا آنان رانیز .
از موهبت آسمانی و هدایت کبری بهره و نصیب
داده شود و همچنین در ایالات کانادا مانند
نیوفوندلند ، پترنس ادوارد آیلاند ،
نووا سکوشیا ، نیوبرونزویک ، کیک
آن تاریو ، مانیتوبا
ساسکاچوان ، آلبرتا ، بریتیش کلمبیا ،
یونکاوا ، کیواتین ، ماکنزی ، یوکان ،
و جزائر فرانکلین در مدار سلطان باید
احبای الهی جانشانی نمایند و مانند شمع
هدایت در آن ایالات کانادا برافروزنند .
اگرچنین همتی بنمایند و یقین است که
تأثیرات کلیه الهیه یا بند و چند آسمانی

الواح مباركة حضرت عبد البهاء
بفحش اجتاز كانوا دا

هـ وـ الـ

یاران مهربانا و اما، رحمنا، "لن ترى في خلق الرحمن من تفاوت" درقران عظيم ميفرمایدکه درمخلوقات الهیه تفاوتی نیست و از این مستفادمیشود که حتی در اقالیم نیز تفاوتی نه . ولی اقلیم کانادا مستقبلش بسیار عظیم است و حوادث بینهاست جلیل . مشمول نظر عنایت الهی خواهد گشت و مظہر الطاف سبحانیه خواهد شد . زیراعبدالبها، در سیر و سیاحت بآن دیار نهایت سرور در آن اقلیم یافت . بسیاری از نفوس تحذیر از سفر ب منتریال نمودند که اهل آن اقلیم اغلب کاتولیک و در نهایت تعصّب مذهبی و مستفرق در تقالید هستند . ابداقوه استماع نداء ملکوت الله ندارند و پرده تعصّب چنان چشمها را فراگرفته که از مشاهده آیات کبری محرومند و تقالید چنان در قلوب تمکن یافته که اثری از حقیقت نگذاشته . اگر شمس حقیقت ب تمام قوت در آن اقلیم بدرخشدارهای تاریک تقلید چنان افق را احاطه نموده که مشاهده انوار مستحب و ممتنع است . ولی این روایات در عزم عبدالبها فتوری نیاورد . توکل بحق نموده توجه ب منتریال کرد چون با شهر رسید ملاحظه شد که ابواب مفتوح و قلوب در نهایت استعداد و قوه معنویه ملکوت الهی هر حائل و مانعی را از میان برده . در مجامع و کنائس آن دیار بینهاست سرور نداء بملکوت الله نمود و تخمی افشارند که ید قدرت الهی آبیاری خواهد کرد . البته آن تخم سزو خرم خواهد شد و خرم نهای عظیمه تشکیل خواهد دارد در ترویج تعالیم الهی هیچ منازع و محادلی نیافت . احبابی که در آن شهر بودند در نهایت روحانیت و غایة انجذاب ب تنفات الله . وبهمت امة الله مس مکسول جمعی از اینها، و بنات ملکوت در آن اقلیم مجتمع و محشور روز به روز غلیان دراز دیده بود . مدت اقامت چند روزی بود . ولی نتایجی مش در مستقبل موفور ، دهقانی چون بخاک رسد راند که زمانی کشت عظمی نماید لهذا امیدوارم که در آینده منتریال چنان بفوران آید که آوازه ملکوت از آن اقلیم جهانگیر گردد و نفتات روح القدس از آن مرکز بشرق و غرب امریک رسد .

ای احیای الهی نظر بقلت خویش و کثرت اقوام ننمایید پنج دانه گندم سبب برکت آسمانی گردد و هزار خروارزوان هیچ ثمر و اثری ندهد. یک شجر پرثمر

زمن = تغییراتی های شنیده شده در بین هم روند

سبب حیات جمعی شود و هزار چنگل اشجار بی ثمر نتیجه ندارد. ریگ‌ها مون بسیار
 ولی لئالی کم بدست آید. یک لولو بهتر از هزاران ریگ علی الخصوص که
 این لولو مظہر برکت الهی است. عنقریب هزاران لئالی از آن بوجود آیداگر
 آن لولو بهر ریگی هدم گردد آنرا لولونماید. لهذا دوباره نگاشته می‌شود که
 مستقبل کانادا بسیار عظیم است. چه از حیثیت ملک و چه از حیثیت ملکوت
 مدنیت و آزادی روز بروز تزايد خواهد نمود. همچنین سحاب ملکوتی تخم هدایتی که
 در آنجا کشته شده آبیاری کند. پس آرام نگیرید، راحت مطلبید بلذائذ
 این جهان فانی آلوهه نشوید. از هر قیدی آزادگردید. بجان و دل بکوشید که
 در ملکوت الهی تملکن تام یابید. کنزا سماني بدست آرید. روز بروز روشنتر شوید
 و در درگاه احادیث مقرب ترکرید. مظہرفیوضات الهی شود و مطلع انوارنا متناهی
 اگر ممکن است مبلغین بساخروا لیات کانادا ارسال دارید و همچنین بگرین لندو بلاد
 اسکیموها مبلغین بفرستید. این نفوس مبلغین باید این ثیاب قدیم را بگلای
 بیفکنند و قمیص جدیدی پوشند. چنانچه حضرت مسیح می‌فرماید تولدشانی یابند
 یعنی همچنان که دردفعه اولی از رحم مادر تولدیافتند ایندفعه از عالم طبیعت
 تولدیابند و همچنانکه از عالم رحم بیخبر مانند از عالم طبیعت نیز بیخبر گردند
 بعاء حیات و تاریخ محبت الله و روح القدس تعمید گردند. بجزئی طعامی قناعت
 کنندواز مائدۀ آسمانی تناول نمایند. از هوی و هوس بکلی فراغت یابند. مُمْتلاز
 روح گردند. بنفس پاک سنگ را لعل بدخشان نمایند و خوف را صد کنند و ماما ندا بر
 بهاری خاک سیاه را کلش و گلزار نمایند. کور را بینا کنند. کرانشنا نمایند
 مرده رازنده کنند و افسرده را روش و درخشش نمایند و علیکم و علیکن التحیه
 والثنا .

اللهم يا الهي هو لا عباد انجذبوا بنفحات رحمانيتك واستعلوا بالنار الموقده
 في شجره فردا نيتك و قرت اعيتهم بمشاهده لمعات النور في طور احاديتك. رب الطلق
 لسانهم بذكرك بين بريتك و ا نقطهم بالثناه عليك بفضلك و عنايتك وايديهم
 بجنود من ملائكتك و اشداد ازورهم على خدمتك و اجعلهم آيات الهدي بين خلقك
 انك انت المقتدر المتعالى الغفور الرحيم .

ثیاب = لباس مفرد اثواب

منفذ ثمنی = پسر کسب

خرفت = طرز اعلی بخت

(ذخوه = لذت گرده)

لوح ششم که با فتخار احباء و اماء رحمن ایالات متحده
و کانادا بعده از هرینجنبه هشتم مارچ سنه ۱۹۱۷
در بالاخانه اسماعیل آقا در بیت مبارک حیفا از فم
مرکز میثاق صادر
گشت

حوالله

آشکار کند. خا و رو با ختر دست در آغوش یک دیگر شد
جنوب و شمال هم عنان وهم افکارگردد
مقاصد متضاده، متعارضه نماند، نوایای
مختلفه از میان برخیزد، منازعه بقازائل
گردد، خیمه وحدت عالم انسانی در قطب
امکان سایه افکند. پس جهت جامعه تعالیم
الهیست که جامع جمیع مراتب است و شامل
عموم روابط و ضوابط ضروریه.

ملاحظه کنید که اهل شرق و غرب در نهایت
بیگانگی بودند حال چگونه آشناei ویگانگی
جستند. اهل ایران کجا واقعی بلاد امریکا
کجا بینید که قوه آسمانی چه نفوذ عظیمی
دارد که مسافت هزار فرسنگها حکم یک قدم
یافته و شعوب مختلفه را که هیچ مناسبت
و مشابه تبدیل نداشت چگونه ارتباط
و اتحاد داده است. "للہ القدرہ من قبل و
من بعد ان اللہ علی کل شئ قدير". ملاحظه
مینما نیید که باران و حرارت و ضیاء شمس
ولطفاً نسیم چون جمع شود چه گلستانها
تشکیل نماید این ریاحین و گلها و اشجار
و گیاهای مختلفه را چگونه بیدیگر
ارتباط دهد و سبب زینت و حلاوت یک دیگر نماید
حال وحدت فیض آفتاب و وحدت باران و وحدت
نسیم چنان غلبه نموده که این اختلاف

ای نفوس آسمانی وابناء و بنات
ملکوت: خدا و ندرقران میفرماید " واعتصموا
بحبل الله جمیعاً و لاتفرقوا ". هرچند
در عالم امکان جهت جامعه بسیار که سبب
الفت و اتحاد بین بشر است. مثلاً وطنیت
جهت جامعه است، ملیت جهت جامعه است
اتحاد منافع جهت جامعه است، وحدت
سیاسیه جهت جامعه است، وحدت
افکار جهت جامعه است و سعادت عالم
انسانی بتاسیس و ترویج جهت جامعه است.
ولكن جمیع این تاسیسات فی الحقیقت
اعراض است نه جوهر، مجاز است نه
حقیقت زیرا موقت است نه مود جون
موانع و وقایع عظیمه حاصل گردد این
جامعيتها بکلی از میان بروند. اما جهت
جامعه ملکوتی یعنی تاسیسات و تعلیمات
الهی جهت جامعه ابدی است. شرق و غرب
را بهم ارتباط دهد. وحدت عالم انسانی
tasیس نماید. بنیان اختلاف براندازد، بر
جمیع جامعيتها غلبه کند، مانند شعاع
آفتاب ظلمات مستولی بر آفاق را بکلی از اله
نماید، حیات معنوی بخشد، نورانیت الهی
جلوه نماید، نفاثات روح القدس معجزات

الوان وروائح وطعمها سبب زينت ولطافت
وحلوات كل گشته وهمچنین جهت جامعه الهي
وفيف شمس حقيقه ونفثات روح القدس چون
جمع گردد اختلاف شعوب واختلاف اقاليم سبب
رونق وزينت وحلوات عالم انسانی گردد
لهذا احباب الهي باید در عموم اقاليم
آمریکا باقه الهي سبب ترويج تعاليم
آسماني وتأء سيس وحدت انسانی گردند تا هر
یک از نفوس مهمه قيام نمایند و در اطراف
امايريك نفعه حيات بدمند و جانی جديدين فوس
بخشنده بنا رمحبت الله وما حيات ونفثات
روح القدس نفوس را تعميد و هندتا ولادت
ثانويه تقرر يابد. در انحصار ميفرماید
"المولود من الحسجد فهو والمولود من
الروح فهو روح."

پس ای احباب الهي بلاد متحده و کانادا
نفوس مهمه ئی انتخاب نمایيد و يا خود
منقطع از راحت و آسایش دنیا شده بنفسه
قيام نمایند و باقلیم آلاسكا و همچو وری
مکزیکو و در جنوب مکزیکو يعني آمریکای
مرکزی مثل گواتمالا، هندوراس، سالوادور
نيكاراكو، کستاريكا، پاناما، بليز
و قطعه عظيمه آمریکای جنوبی مثل
آرژنتينا، يوروگواي، پاراگواي، بربادوس
فرنج گينا، دچ گينا، بريتيش گينا، ونزويلا
كلمبيا، اكوادور، برازيل، بوليفيا، جيلسي
ودسته، جزائر روسيا، مثل كوبا، هايتي
بورتوريكو، زامبيا و سانتا دومينيكو و دسته
جزائر لسلس آنتيليز و جزائر باهاما و جزائر
برمودا و جزائر شرق وغرب و جنوب آمریکای
جنوبی مثل ترينيداد، فالكلايند آيلاندر
کالاپاکوا آيلاندر، جوان فرناندزو توپاگو
سفر نمایند. على الخصوص در مدینه بهائيه

كه در ساحل شرقی بربادوس واقع است چون در
قرنون ماضيه اساسا اين شهره بهائيه
موسوم گشته هیچ شبه ئی نیست که بالهای
روح القدس بوده. لهذا احباب الهي باید
نهایت همت را ببذول دارند و آهنگ الهي را
در آن اقاليم بلند کنند و تعاليم آسماني
ترويج دهند و روح حیات ابدی بدمند تا آن
کشورا زیر توفیضات شمس حقيقه چنان روش
گردد که محسود و غبیطه جميع اقاليم گردد.
و همچنین جمهوری پاناما زیرادران نقطه
خا و رو با ختر بایکدیگر اتمال یافته و در
میان دو محیط اعظم واقع. این موقع در
مستقبل بسیار مهم. هر تعالیم که در آنجا
تاسیس یابد شرق و غرب و جنوب و شمال را به
یکدیگر ارتباط دهد. پس باید نیت را خالص
نمود و همت را بلند کردو قلوب عالم انسانی
را بیکدیگر الفت داد و این مقصده جليل
به ترويج تعالیم الهي که اساس اديان
قدسه است ممکن نه.

ملاحظه کنید که اديان مقدسه چه خدمتی
بعالم انسانی کرد. دین تورات سبب
عزت و بزرگواری و ترقی جمهور اسرائیل گشت
نفثات روح القدس حضرت مسیح چکونه بین
اقوام و طوائف مختلفه متنازعه الفت
و اتحاد بخشید و قوه قدسیه حضرت محمد چکونه
سبب اتحاد و اتفاق قبائل و عشائر مختلفه
متقاتله در جزیره العرب گردید که هزار
عشیرت حکم عشيرت واحده یافت و جمیع
نزاع و جدال از میان رفت، کل متحدا متفقا
در ترقیات مدنیه کوشیدند و از دلت کبری
رهائی یافته بعزم ابدیه رسیدند آیا هیچ
جهت جامعه ئی اعظم از این در عالم وجود
ممکن است؟ در مقابل این جهت جامعه

واسدادا زائره فى غياب العلم والنهى
وحيانا سابحة فى بحور الحياة برحمتك
الكبرى . انك انت الكريم اقوى العزيز
الرحمن الرحيم

ع ع

ASSOCIATION FOR BAHÁ'Í STUDIES
ASSOCIATION D'ÉTUDES BAHÁ'ÍES
انجمن مطالعات بهائی

انجمن مطالعات بهائی که تاکنون آثار خود را به زبانهای انگلیسی
و فرانسوی منتشر ساخته است در نظر ردارد هر زبان فارس نیز شریه ای در زینه
مطالعات و تحقیقات بهائی در اخنایها و لامندان قرار دهد . بدین منظور
هشت تحریره ای مرکب از چند نفر از محققین بهائی ساکن آمریکا کتابخانه اشکنی
و کارتبه و تدین مطالع دو قطب کتابخانه امتریکز گردیده است .
ازد وستان هزیزی که مایل به ارسال مطالعات و رسالات تحقیقاتی به زبان
فارسی جهت درج در این نشریه پاشند است یعنی این مطالع خود را به
آدرس زیر ارسال نرمایند .

Mr. Nasser Sabet
355 St. James Crescent
West Vancouver, B.C.
V7S 1J9 Canada

سلاماً هر آنچه بنظیریت تحریره تغییر اصلاحی در مدنون یامتن
مطالع ضروری تشخیص داده شود قبل از تایید نمی شود . باتبیه کننده مختص
طلب اخذ خواهد شد .

اللهی جهت جامعه ملیت، جهت جامعه
وطنیت ، جهت جامعه سیاست و جهت جامعه
افکار و آراء مثل ملعوبه صیان گردد . حال
شما بکوشیدکه جهت جامعه ادیان مقدسه که
جميع انبیاء مبعوث باشند گشتن دور و ح
 تعالیم الهیست در جمیع اقالیم آمریکا
انتشار ریا بد تا هر یک مانند ستاره صبحگاهی
از افق حفیت بدرخشید و نورانیت الهیه
بر ظلمات طبیعیه غلبه نماید و عالم
انسانی روشن گردد .

این است امر عظیم اگر با موفق شوید جهان
جهان دیگر گردد و روی زمین بهشت برین شود
و تاسیسات ابدیه گذاشته شود . هر نفسی که
با طراف بتبلیغ رود در کوه و صحراء و خشکی و
دریا دائم این مناجات را تلاوت نماید :

اللهی اللهی تری ضعفی و ذلی و هواني
بین خلقک مع ذلك توکلت عليك و قمت
على ترویج تعالیمک بین عبادک الاقویا
معتمدا على حولک و قوتک .
رب ان طیرا کلیل الجناج اراداتیطیر
في هذا الفضاء الذي لا يتناهى ، فكيف يمكن
هذا الابعونک و عنايتك و تاء بيدهک و توفيقک
رب ارحم ضعفی و قوتی بقدرتک و رب ارحم
عجزی ، ایدنی بقوتك وقدرتک ، رب لـ و
توبید بثبات الروح اعجز الوری لبلغ المني
و تصرف کیفی شاء کما ایدت عبادک من قبل
و کانوا اعجز خلقک و اذل عبادک و احقر من
فی ارض ولكن بعونک و قوتک سقووا اجلاء
خلقک و اعظم بریتك و کانوا اذبابا
فاستنسروا و کانوا قبائفا استبحروا بفضلک
وعنايتك واصحوانجوما ساطعه في افق
الهدی و طیورا صادحة في ايکه البقاء

اطاق خواب حضرت عبد البهاء در بیت ماکیول - مونتریال

میربوئنگ مرآ

ازیادداشت‌های امّه اللہ می‌مکسول

نزول احلال فرمودند. در طول مسیر بسیاری از ساکنین محل در پشت پنجره‌های اطراف انتظار می‌کشیدند تا به این وجود پر عظمت باعیای سفیدکه حضرتش را از باب علاقه واردات "پیغمبر ایرانی" می‌خواندند و از قل خبر و روشان به تفصیل در جرائد چاپ شده بودا ولین نگاه را بیان دارند. صبح روز بعد، شبے ۲۱ آگست، تشریف فرمائی هیکل مبارک بار دیگر به تفصیل زینت بخش روزنامه‌ها ی عمدۀ وکیل‌الانتشارش. از آن ساعت بعد مردم حلقه‌وار و نحوی دائم التراجم در محضر مبارک جمع می‌شدند. تجمعی که از تجسس بزرگ انسان برای هدایت، سعادت و صلح و اطمینان در این و شرائط آشوب زده جهان حکایت می‌کرد و هیچک از این کوشش‌های فایده و ثمر نماند. مجموعه تاثیری که محضر انور و خطابات حضرتش بر مردم گزارد بسیار عظیم بودیکی از جرائد جریان را بعداً چنین توصیف کرد:

"صنه متحرک، جمعیت‌انبوه، عبدالبها یک وجود عظیم الشان، آرام، مطمئن مسلط، بی اندازه ساده و خردمند." مستمعین بیانات مبارک در حالی از حیرت و اعجاب باقی می‌مانند.... حتی پس از آنکه حضرت مولی الوری به بیانات شان خاتمه میدادند حضور مجلس راترک نمی‌کردند در محل باقی مانده پیاپی سوال می‌کردند

در لوح مبارک خطاب به کانادا، حضرت عبدالبها می‌فرمایند:

"اقلیم کانادا مستقبلش بسیار عظیم است و حوادث بین‌نایت حلیل، مشمول نظر عنایت الهی خواهد گشت و مظهر الطاف سبحانیه خواهد شد."

بار دیگر روزهای بزرگ و هیجان انگیز سنه ۱۹۱۲ جان می‌گیرد، ایامیکه حضرت مولی الوری خاطرات و اثرات عمیقی بر روح و حیات کانادا بحای گذاردند که شاخص‌ترین آن عمق وصفای است غیرقابل درک، دریائی عظیم و متلاطم که همیع اراضی تحت امواج خروشانش را پاک و مصافاکرده و در کیفیتی از آرامش ابدی و سرمدی بحای گذارد. تمام طوفانها و حوادث سهمگینی که مقدربوده و هست بر عالم بگذرد، دورانی غیرقابل احتساب از مشقات و مطالع و آشوه‌های که سبب تنه و تطهیر نوع انسان گرددتا مظفر امن‌صورا به نظم بدیع الهی که می‌تنی بر حقانیت و صلح و سلام است ملحق شود حمیعاً ضمن خطابات عمومی و مکاتب منتشره حضرت مولی الوری پیشگوئی شده است.

پیامران الهی در هر ظهور آئین خویش را بر شالوده دیانت موجود زمان بنانهاده‌اند تانیر وی خلاقه شان در حدا علای ممکن جان و روان مردمان را تسخیر و آنان را با موجی عظیم از کمال مطلوب ترقیات روحانیت هدایت نماید.

حضرت مولی الوری در یک شب کاملاً روشن و مهتابی تابستان یعنی جمعه ۳۰ آگست در حالیکه دو مترجم هیکل مبارک را همراهی می‌کردند بخانه یکی از لحبا در خیابان پاین

وپاسخ های مبارک چنان مقنع و آرام بخش بود که بسیاری از آنان هیکل مبارک را تا اطاق محل اقامت بدרכه میگردند.

عبدالبها که بادستهای بازان‌نتظار او را داشتند براه افتاد و برای یک لحظه سکوت همه جا را فراگرفت آنگاه طفل را مشتاقانه درآغوش فشرده چنین فرمودند:

"این طفل تعلق به این عالم ندارد. او از ملکوت ابی است و در این زمان باین عالم آمده است که سبب‌هدايت و نوارنیت اعضای خانواده اش در جمیع علوالام غیب و شهد و شود از این لحظه تابدا و تحت حمایت و وقايت خاص خداوند متعال خواهد بود."

سپس با عطفت مخصوص دستهای مبارک را بر سروشانه های دخترنها دندوبه اعضای خانواده او فرمودند و با یادهای روزه ا واسط روز از خانه بیرون برود، پیاده روی کند و ملا به بود کامل خواهد یافت و ماه بعد وقتی که سخنان حضرت مولی الیوری بالاخره اثر خود را کردو برخلاف دستورات پزشکان به راهنمایی های حضرتش عمل کردند هنگامیکه برف‌هادر اوائل بهار آب می‌شد این طفل تازنین از زندان خانه خارج شد و روی زمین برای افتاد و تدریجاً سلامت کامل خود را بازیافت.

هنگام ترک این خانه، حضرت عبدالبها به فروشگاه آنها رفتند و تعدادی ساعت و انگشت را بیتایع کردند که متعاقباً این سفر را سخاوت و بزرگواری بدیگران عنایت فرمودند که خودیک نمود طاھری! زعشق و محبت و توجهی است که قیاس عظمت آن از حد درک انسان خارج است.

یک واقعه موثر دیگر مربوط به صحیح یکی از روزهای ابری و تاریک بود. هیکل اطهر در اطاق مبارک که مشرف بر باغجه کوچکی بود جالس بودند. از پنجه ره بانگاه عمیق و اسرار آمیزی به بیرون نظر افکنده، فرمودند "اینجا سرداست، سرد و تاریک در سر زمین

کلیسای موحدین محلی که هیکل اطهر اولین بار ساخته ای در مردم به مهمترین کانون سخنرانیهای عمومی در کانادا تبدیل شده است، کانونی زنده و عمومی که طی بیست سال گذشته خطبائی از هر کشور و ملت جهان، رجال و نساء، نمایندگان هر یک از گروههای فکری مترقی در تمازم زمینه‌ها و موضوعات حیات انسانی پیامهای خود را بدون خوف و دلهره اعلام و صدای حقانیت و آزادیخواهی خویش را بیان کرده است. چنین است قدرت آن وجود مبارک که برای رتنهای ساعت حضور در آن مجلس چنان ثمرات با هراتی بیار آورد.

اولین اقدام مبارک در صحیح بعد از ورود که نمایانگر واقعی عشق و همدردی وجود اطهر است شفای طفیل میریض بود. در یک خانواده شروع شد، ساکن خانه مقابل دختر کوچک ۹ ساله مدام عمر علیلی وجود داشت مادر طفل که خود بیز علیل بود برای حضرت عبدالبها پیغام فرستاده استدعا کرده بود که چون او و فرزندش قادر نیستند بحضور مبارک بررسند وجود اطهر ب ملاقات شان بروند. وقتی بیام به هیکل مبارک رسید و درباره طفل علیل اطلاع حاصل نمودند حالتاً شرشدیدی در وجنت مبارک ظاهر شد. آنگاه سوال فرمودند "آیا میخواهید این طفل را شفای ببخشم؟" وقتی در جواب استدعای عاجز از کردند، فی الفور به منزل این خانواده تشریف برداشتند. طفلی رنگ پریده، کوچک و لاغر اندام با چشم‌انی درشت و نورانی به اطاق داخل شد و مستقیماً بسوی حضرت

گرچه بزعم عده‌ای، مونتريال مرکز تعصبات و عقاید خاص مذهبی بود، مع‌الووف حضرت عبدالبهای "جميع ابواب را مفتوح" یا فتندو با همان عکس العمل مقاومت ناپذیری از جانب مردم مونتريال مواجه شدند که در طول سفرشان با مردم تمام ملل نژادها و طبقات روبرو بودند که در تسام موارد دسته دسته برای زیارت واستماع بیانات حضرتشان هجوم می‌ورددند.

با وجوداین باید قبول کنیم که قدرت بی بردن به مفهوم واقعی کلمات عالیه‌اش و بطورکلی درک اهمیت سفر مبارکش هنوز در مرحله جنینی است و تنها با گذشت زمان و تأمل و تمعن در رویدادهای آن قادر خواهیم بود تحولات عظیم روحانی، اخلاقی و اجتماعی را که هم اکنون نشه گرفته است مشاهده کنیم.

که من از آن می‌آمیم هواگرم است و سالم آفتاب همیشه میدرخد و پرندگان نفعه سراشی میکنند".

"هالی غرب به حضرت عبدالبهانها یافت ارادت و محبت را ابراز داشتند و ابابواب قلوبشان را کاملاً بروی حضرتش گشودند و با نهایت توجه به ندای حضرت بهاء‌الله کوش فرادادند".

تادر حین سفر از این محل به آن محل کاملاً راحت و آسوده بودیم آنهم پس از چهل سال توقف در زندان عثمانی آن ایام بهترین اوقات بود".

این کلمات را حضرت عبدالبهاء مطفرانه بر لسان جاری ساختند و در ادامه آن فرمودند "ایامی که در سجن گذشت در سیل الہی صرف شد، در عبودیت به آستان الہی، آن ایام بهترین ایام بود".

و آنکاه با مفهوم عمیقی اضافه فرمودند "این ایام ثمرات آن ایام است". ترجمه

که در مقام شهادت بقصه بختند
شان بذل و گذاشتن بعد برستند
سجان و دل بدهی با خوش پیشند
که پنهان شده بخوبی پا بستند
که طایران دلی تر به اشیان پستند
بهوش باش که شیران توی دستند
که سر شوق بداؤند و عمد نگشند
که شیخ و قاضی و غیری محترم بستند
درخت خنجر آورده بیلان می‌ستند

ندم از چه می‌عاشقان اوستند
چرخ نمود که در زم عشق و محل وصل
بریده اندر اخیر بگز خود عشاق
بگوی سلسه مویان قدم گذار ویں
بلند دار نظر تاریخی بعلم روح
گلو باهی عقل ارشوی برشی عشق
علام همت و پیمان عاشقان درست
بیانگ کوس خرم باده زین پس آنجا
ز عذیب برآمد خرسش می‌گفت

شعر ایفیم اصفهانی

ملک ایران بکشور امریکت	میفرستد بیهنت بریکت
که مبارک قدوم مرک غصه	باد سیمون بخطه امریکت
شمس شرق برآمد از غرب	لیکت مشرق ازان نشد تا لیکت
کایت و حدت حسنه حق	که مدارد بدل و شبہ دشیکت
کرده لیکت خطه مشرق و غرب	کرده لیکت فرقه دیلم و تاجیک
داوه ولحاظ خان بهم پویید	کریباشد تا بد تعنیک
گرچه از راه آب و گل و زر	لیکت از راه جان و دول نزد
گفت و استبه ساری و جاری است	در حمایکت ملک حکم لیکت
که بود موعد و داد بشه	آمده وقت اتحاد بشه

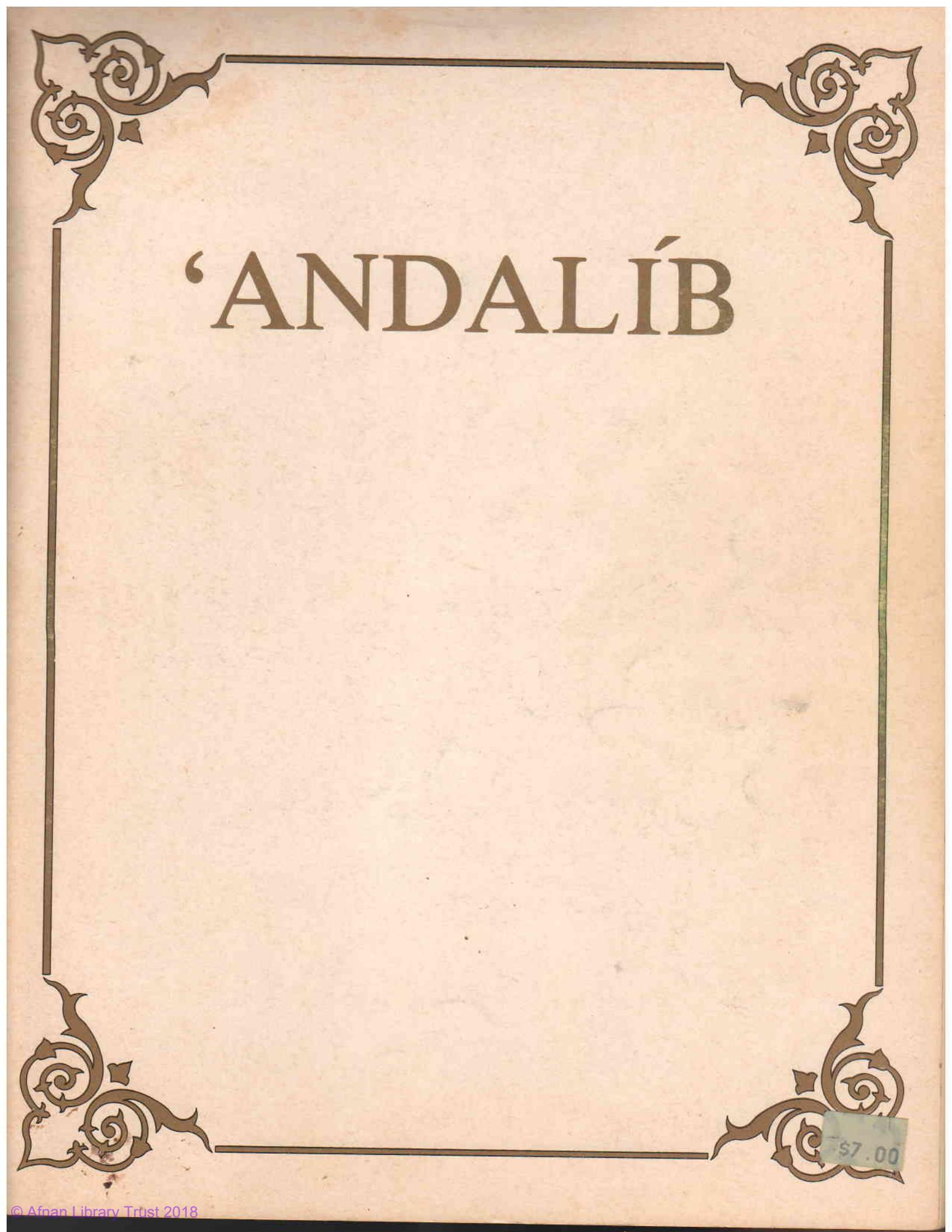
هُوَ اللَّهُ

ای پروردگار یاران را کامکار کن و بیهویت هدم و دساز فرا قلوب انواری
فرما و جوهه ارجمندی کن تابعیان محبت و محبه بانی در عالم انسانی تائیس گرد و نوع
بشر بیله گر مفتوح و هم پرور گردند شرق دست در آغاز غرب ناید فرنگ بیدنگ
بین محبت پوید ترک تاجیک ای هم داند و هم آغاز محبه بان شهد کل باش
در نهایت الفت و یکانگی معاشرت و مصاحت نایند بیکانگی نهادن ذکر غیر نشود
و هم گر راشنا دیار و عکس اگر گردند ای پروردگار این شب تارا روز روشن فرما و این
بعض عداوت بین مل را بانس محبت متبدل کن تا عالم آفرینش آسایش ناید
و جهان پر غزو و از عالم آنی نصیب مونور جوید توئی مصدر
و تو نما و توئی سچنده و درخشندۀ وینا.

ع ع

مناجات ورقه مبارکه عليه

ای پروردگار محسه بان و ای علگسار دلوختگان ترجمی و تضیی فر، صبر و صطباری
عذایت کن، تحمل و قراری ده، با دست فضل و کرمت مردمی، بین خشم و علاج
این دردی درمان فرما، احبابیت را تسلیت بخشن و باران و کنیزات را تغیرت ده
این قلوب مجروح را استیام بخشن و این فوادهای مقرح را بدریاق جود و محبت
شفاعطاکن، اشجار پر مرده از ریاح حسن، راهبوب شام رحمن طراوتی بخشن
وازهار افسرده از سوم هجران را لطفت و نصاری عطاکن، ارومی را بثارت ملکوت
ابی قرین افراح نماد اشباح را بحوالف افق علی انشراح و انباطی ده، توئی فصل
و توئی حسن و توئی معطی و محسه بان.

‘ANDALÍB

\$7.00